

Ορφέας

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ “ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

122

100 χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄ Χρόνος ΙΣΤ΄
(Περίοδος Α΄: 1994-8)

Τεύχος **122** (168)
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια
της Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα

Δ/νση e-mail:

grammateia@apostolospavlos.gr

ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Περιεχόμενα

- 83** Αναζητάς αξιόπιστο λόγο;
- 85** Στη Μητέρα των θλιμμένων (ποίημα)
- 86** Μηνύματα από τους Αποφοίτους μας 2021- '22
- 88** Παράσταση στη Δασκαλόπετρα της Χίου!
- 89** Μαθητικό Συμπόσιο Ρητορικής
- 90** «Τροχαία» ατυχήματα στο σχολείο...
- 91** Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στο Σχολείο μας
- 92** Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
- 95** «Μαθητεύοντας» κοντά στους αγίους
- 96** Πώς μπορεί να είναι μια εβδομάδα χωρίς διαδίκτυο;
- 98** Φιλολογική Γωνιά:
Ποιήματα για τη Σμύρνη
- 100** Χρονολόγιο στρατιωτικών επιχειρήσεων Μικρασιατικής εκστρατείας
- 102** Τι να κάνω τώρα, Θεέ μου; (Διήγημα)
- 104** Ο στρατιώτης του '40 γράφει
- 106** Θαλασσινές ιστορίες
- 109** Ανθρώπινοι χαρακτήρες:
Ο απαισιόδοξος άνθρωπος
- 110** Δελτίο Ειδήσεων για εφήβους
- 111** Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

Εικόνα εξωφύλλου:

- 28η Οκτωβρίου, Παρέλαση των μαθητών μας.
- Υποχώρηση του Ελληνικού στρατού στο μικρασιατικό μέτωπο, τέλη Αυγούστου 1922.

Οκτώβρης 1940

.....
Νικούμε. Νικούμε.
Πάντα νικάει το δίκιο!
Μια μέρα θα νικήσει ο άνθρωπος.
Μια μέρα η λευτεριά θα νικήσει τον πόλεμο.
Μια μέρα θα νικήσουμε για πάντα.

Γιάννης Ρίτσος

Αναζητάς αξιόπιστο λόγο;

Φίλε και Φίλη,

Πάντοτε οι άνθρωποι αναζητούσαν αξιόπιστο λόγο για να φωτίζουν την πορεία τους στη ζωή και να ασφαλίζουν τις επιλογές και τις αποφάσεις τους. Πλασμένος ο άνθρωπος ως ον κοινωνικό, αλληλεπιδρά πρόθυμα, αντιγράφοντας ερεθίσματα που του προκαλούν το ενδιαφέρον και διαμορφώνει στάσεις ζωής ανάλογες. Σε αυτή τη διάβιου μόρφωση-διάπλαση επιδρά σίγουρα δραστικά το παράδειγμα αλλά και ο λόγος, ιδιαίτερα δε σήμερα ο εικονικός και ψηφιακός λόγος, που σαγηνεύει μικρούς και μεγάλους.

Ένα ερώτημα που ταλανίζει κάθε υπεύθυνο άνθρωπο στην ραγδαία εξελισσόμενη ψηφιακά κοινωνική πραγματικότητα σε συνδυασμό με την αυτοδίκαιη ελεύθερη διαχείριση και διακίνηση πληροφοριών, ιδεών, αντιλήψεων (ελευθερία σκέψης και έκφρασης και στο διαδίκτυο) είναι αν και κατά πόσο πλέον η εξεύρεση αξιόπιστου λόγου γίνεται εφικτή. Λαμβάνοντας υπόψιν ότι ο πλουραλισμός είναι αποδεκτός και ότι το ποτάμι πίσω δεν γυρίζει, απαιτείται θωράκιση παιδευτική, ανάλογη του ανοίγματός μας.

Μαστίζεται η κοινωνία μας από επίδοξους ρήτορες, συγγραφείς, bloggers κ.ά., τόσο στον έν-

τυπο όσο και στον ψηφιακό χώρο, που διακινούν –χωρίς περιορισμούς χρήσης από το αναγνωστικό κοινό– αναξιόπιστο και αφερέγγυο λόγο φλυαριών, κουτσομπολιών, συκοφαντιών κλπ. ανώφελων και μάταιων, που σκοπό έχουν να περιεργάζονται τη ζωή των άλλων, αποπροσανατολίζοντας τους ανθρώπους και διχάζοντας την κοινή γνώμη. Ο λόγος του Απ. Παύλου έρχεται από τον πρώτο αιώνα να επιβεβαιώσει την πραγματικότητα ότι στις έσχατες ημέρες οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, αχάριστοι, ανόσιοι, διάβολοι (Τιμ. 3, 1-4). Και στη συνέχεια να υποδείξει τη στάση του χριστιανού: «Μωράς δε ζητήσεις και γενεαλογίας και έρεις και μάχας νομικάς περίστασο· εισί γαρ ανωφελείς και μάταιοι» (Τίτ. 3,9). Η ενασχόληση με τέτοιους λόγους, τόσο για εκείνους που τους διακινούν όσο και για εκείνους

που τους υιοθετούν και τους αναπαράγουν, είναι κολάσιμη και καθιστά όσους το κάνουν αυτοκατά-

Κάθε Μήνα...

*«ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι»
(Λουκ. 21, 33)*

(Μετάφρ.: Ο ουρανός και η γη θα περάσουν και θα λείψουν, οι λόγοι μου όμως δεν θα περάσουν, αλλά θα πραγματοποιηθούν έως και την τελευταία λεπτομέρεια.)

κριτους έναντι του Θεού αλλά και των ανθρώπων, που αργά ή γρήγορα θα αντιληφθούν την αντίφαση λόγων και έργων τους. Αξίζει εδώ να επισημανθεί ότι ακόμα και ο παρουσιαζόμενος ως επιστημονικός λόγος πάντοτε αλλά ιδιαίτερα στις μέρες μας χρήζει ελέγχου ποιότητας, μιας και πολλοί αυτοπροσδιορίζονται αυθαίρετα ως ειδικοί, παραπλανώντας καλόπιστους αλλά ημιμαθείς, προπαγανδίζοντας θεωρίες και πρακτικές απατηλές.

Ποιος λόγος άραγε μπορεί να είναι πιστός και πάσης αποδοχής και διαβεβαιώσεως άξιος; Εύλογη η απορία! Σίγουρα, φίλοι μου, πρέπει πάντα να συνάδουν τρεις τουλάχιστον παράμετροι: α) η πηγή προέλευσης ενός λόγου, β) τι καλείται να υπηρετήσει και γ) αν εν τέλει εφαρμόζεται στην πράξη. Και τα τρία αυτά κριτήρια μαζί αποτελούν τεκμήριο γνησιότητας ενός λόγου. Διαφορετικά οφείλουμε να κρατάμε τις επιφυλάξεις μας. Ο αναξιόπιστος λόγος στον οποίο αναφερθήκαμε έχει πηγή του τα διανοήματα και τους διαλογισμούς ανθρώπων, υπηρετεί ιδεολογικές αγκυλωσεις, καθώς και τις πάσης φύσεως επιθυμίες, συνήθως ιδιοτελείς, άνομες και μάταιες, και αν επιχειρήσουν να τον εφαρμόσουν οι εμπνευστές του εύκολα επιβεβαιώνεται το σαθρό, αφερέγγυο και επιβλαβές του είδους του. Αντιθέτως ο πάντα πολύτιμος και αξιόπιστος λόγος είναι έμπονος, κοπιώδης, καθαρός, εποικοδομητικός και ευεργετικός, τόσο για τους εμπνευστές-εκφραστές του όσο και για τους αποδέκτες του. Πάντα πηγή του θα είναι ο ανεξάντλητος πλούτος της θείκης Σοφίας, ακόμα και όταν εκφέρεται από χείλη ανθρώπινα. Έργο του ιερό η διακονία του ανθρώπου κατά Θεόν, σύμφωνα δηλαδή με το άγιο θέλημά Του. Τέλος, η πρακτική εφαρμογή του διαρ-

κώς επισφραγίζει την αξιοπιστία και τη γνησιότητά του.

Η χριστιανική μας παράδοση διασώζει χαρακτηριστικά τέτοια δείγματα: ο Προφητικός, ο Κυριακός, ο Αποστολικός, ο Πατερικός, ο Ασκητικός, ο Μαρτυρικός λόγος είναι μερικά από αυτά. Με μία ματιά μόνο μπορούμε να διακρίνουμε την ποιότητα καθενός από αυτούς. Οι προφήτες ομολογούσαν «τάδε λέγει Κύριος». Ο Χριστός πάλι διακήρυττε: «Ο λόγος ον ακούετε ουκ έστιν εμός αλλά του πέμψαντός με Πατρός» (Ιω. 14, 24).

Οι Απόστολοι επίσης μαρτυρούν ότι απαγγέλλουν «ο ακηκόαμεν, ο εθεασάμεθα και αι χείρες ημών εψηλάφησαν» (Α΄ Ιω. 1, 1). Οι Άγιοι Θεοφόροι Πατέρες είναι κατά τους υμνογράφους οι «μυστικές του πνεύματος σάλπιγγες» ή τα «πάγχρυσα στόματα του λόγου». Οι ασκητές πάλι πάσχουν τα του Θεού στον σκληροτράχηλο βίο τους. Οι άγιοι μάρτυρες

ομιλούν έμπρακτα με το αίμα τους, το οποίο επιβεβαιώνει την πιστότητα στην αλήθεια του ευαγγελικού λόγου.

Ως εκ τούτου, ο καθαρός και κρυστάλλινος εκκλησιαστικός λόγος είναι λόγος Θεού, υπηρετεί το θέλημα του Θεού που είναι η σωτηρία του ανθρώπου και βιώνεται ως δοκιμασμένος τρόπος ζωής και άρα ως αξιόπιστος λόγος και πάσης αποδοχής άξιος κατά τον θ. Παύλο. Ανάλογο κύρος μπορεί να αποκτήσει ο λόγος κάθε έντιμου συνειδησιακά υπηρέτη του λόγου, που αναγνωρίζει τα όρια του πεπερασμένου είναι του και ομολογεί ταπεινά όπως ο Παύλος ότι «ο Θεός ο ειπών εκ σκότους φως λάμψαι... έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού» (Κορ. Β΄ δ, 6). Εμείς είμαστε μόνο τα οστράκινα σκεύη, τα πήλινα στόματα και κατανοούμε ότι η υπερβολή της δυνάμεως εστί «του Θεού και ουκ εξ ημών».

ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΘΛΙΜΜΕΝΩΝ

Ω, Δέσποινά μας Παναχία, γλυκειά μητέρα του Χριστού,
Συ, που σκορπίζεις ευλογία μες την ψυχή κάθε πιστού,
μύριες καρδιές τη θεία μορφή Σου ευλαβικά την προσκυνούν,
Βασίλισσα του Παραδείσου, και μ' άχιο δέος Σ' ανυμνούν.

Γλυκειά μητέρα των θλιμμένων και στήριγμα των Χριστιανών,
δος στις ψυχές των πονεμένων λίγη δροσιά των ουρανών.
Όλους Εσύ προστάδεψέ μας, γέρους και νέους και παιδιά
και πάντα πλούσια χάριξέ μας ελπίδα και παρηγοριά.

Γ. Βερίτης

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ. Και ποιος δεν αγχώνεται μόνο και μόνο στο άκουσμα αυτής της λέξης; Θα σας πω, λοιπόν, κι εγώ τη δική μου εμπειρία σχετικά με την χρονιά προετοιμασίας γι' αυτό το «τόσο μεγάλο» γεγονός.

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2021 πήρα την παράτολμη για πολλούς απόφαση να μετακινούμαι καθημερινά από τον Πειραιά στην Κόρινθο, όπου και βρίσκονται τα εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος. Η ιδέα αυτή φάνταζε τρομερά απαιτητική, όμως ήμουν πεπεισμένη ότι έκανα το σωστό. Παρόλο που ξόδευα αρκετό χρόνο στις μετακινήσεις, το σχολείο μου έδινε κίνητρο να συνεχίσω τον αγώνα μου.

Αρχικά, η τοποθεσία του σχολείου, μέσα στη φύση –μακριά από τις μεγαλουπόλεις και τους γρήγορους ρυθμούς της καθημερινότητας– καθώς και η ύπαρξη κήπου στον προαύλιο σχολικό χώρο, όπου συχνά διαβάζαμε, απέπνεε ηρεμία, βοηθούσε ψυχολογικά τους μαθητές και απομάκρυνε κάθε είδους άγχος από αυτούς.

Το ακούραστο ενδιαφέρον και οι προσπάθειες όλων των καθηγητών ανεξαιρέτως να μας βοηθήσουν να πετύχουμε τους στόχους μας ήταν πολύτιμες για εμάς. Σαν μεγάλα αδέρφια στέκονταν δίπλα μας σε κάθε δυσκολία, έδειχναν κατανόηση στα προβλήματα και την αγωνία μας και μας έδιναν κουράγιο να συνεχίσουμε αυτήν την επίπονη προσπάθεια. Η κατάρτιση, η εξαιρετική διδασκαλία τους και το μεθοδικό πρόγραμμα που ακολουθούσαμε μας δημιουργούσαν αίσθηση ασφάλειας και μας έκαναν να πιστεύουμε ότι τα όνειρά μας σύντομα θα γίνουν πραγματικότητα. Το μυστικό της επιτυχίας ποιο ήταν; Η απόλυτη εμπιστοσύνη στους καθηγητές και κυρίως στο σχέδιο του Θεού.

Και για εσένα που πλέεις τώρα σε αυτή τη φουρτουνιασμένη θάλασσα, μην ξεχνάς ότι έφτασες στην Ιθάκη σου πολύ πριν πατήσεις το πόδι σου στο χώμα της. Ήσουν ήδη εκεί, όταν αποφάσισες να ξεκινήσεις τον νόστο σου. Όταν πήρες την απόφαση να υποδυθείς τον Κανένα, να παλέψεις με τα κύματα. Και μη φοβάσαι, δεν θα σε νικήσουν. (Ούτε που θα σε αγγίξουν.)

**Αικατερίνη Καθρέπτη,
Πρωτοετής φοιτήτρια Νομικής Σχολής
Εθνικού και Καποδιστριακού
Πανεπιστημίου Αθηνών**

Η προετοιμασία για τις Πανελλαδικές εξετάσεις είναι αναμφίβολα η πιο κρίσιμη περίοδος της μέχρι τότε ζωής των εφήβων. Η δική μου όμως εμπειρία ήταν διαφορετική, χάρη στην εκπαίδευση που έλαβα στα Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος από την Α' Γυμνασίου έως και τη Γ' Λυκείου.

Μηνύματα από τους

Ήδη από το Γυμνάσιο εξασκηθήκαμε τόσο στις γραπτές, όσο και στις προφορικές εξετάσεις, με αποτέλεσμα να μην μας ανησυχεί ιδιαίτερα η εξεταστική διαδικασία. Με την εκπαιδευτική αυτή μέθοδο των καθηγητών σε συνδυασμό και με την προσωπική μας μελέτη αισθανθήκαμε ασφάλεια μέχρι και την τελευταία στιγμή. Ιδιαίτερα όμως κατά τη φοίτηση στη Γ' Λυκείου, το σχολείο στάθηκε δίπλα μας με κάθε τρόπο. Χάρη στην πλήρη εκπαίδευση που προσφέρθηκε, καλύφθηκαν όλες οι ανάγκες μας, χωρίς να χρειαζόμαστε βέβαια την παραμικρή εξωτερική βοήθεια. Αυτό, φυσικά, εκτός του ότι εξασφαλίζει περισσότερο χρόνο για διάβασμα στο σπίτι, μας έδωσε μια ισχυρή αίσθηση ασφάλειας. Τα παραπάνω με βοήθησαν πολύ, ώστε να εισαχθώ στη σχολή πρώτης προτίμησής μου.

Σε αυτό, ωστόσο, που θα ήθελα να επιμείνω δεν είναι τόσο οι γνώσεις που παρέχουν τα Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος, όσο οι αξίες, οι φιλίες και οι όμορφες εμπειρίες. Το σχολείο προσανατολίζει τα παιδιά σε διαχρονικές και σταθερές αξίες με τις εκδηλώσεις εθνικού και θρησκευτικού περιεχομένου, τις οργανωμένες εκδρομές διδακτικού και ψυχαγωγικού ενδιαφέροντος, καθώς και τις υπόλοιπες δράσεις που πραγματοποιούνται εντός κι εκτός σχολείου. Όλες αυτές οι υπέροχες αναμνήσεις θα με συνοδεύουν για μια ζωή.

Σας ευχαριστώ!

**Βερονίκη Δημοπούλου,
Πρωτοετής φοιτήτρια Αγγλικής Φιλολογίας
Πανεπιστημίου Αθηνών**

Μέσω των Εκπαιδευτηρίων Απόστολος Παύλος κατάφερα να κάνω εφικτούς τους στόχους μου, πράγμα πολύ σημαντικό για τους νέους σήμερα. Στο σχολείο μου οφείλω την επιτυχία μου, την εισαγωγή μου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στην σχολή της πρώτης μου επιλογής.

Αποφοίτους μας 2021-'22

Ειδικότερα φέτος, αν και ήταν μια δύσκολη χρονιά, το σχολείο -όσον αφορά την προετοιμασία μας για τις Πανελλαδικές εξετάσεις- προσέθεσε περισσότερες ώρες διδασκαλίας από τις προκαθορισμένες, ώστε έγκαιρα να τελειώσουμε την αυξημένη ύλη. Πάρα πολύ βοηθητικά ήταν και τα εβδομαδιαία διαγωνίσματα προσομοίωσης, διότι μας εισηγάγαν στο πνεύμα των εξετάσεων. Επιπρόσθετα, οι καθηγητές μας ήταν δίπλα μας οποιαδήποτε ώρα, μέχρι και τα Σαββατοκύριακα, κάτι που επίσης αποδεικνύει τη σοβαρή προσπάθεια του σχολείου μας για την ορθή προετοιμασία μας. Τέλος, η έμπρακτη βοήθεια του σχολείου φάνηκε για ακόμα μια φορά την ώρα της συμπλήρωσης του Μηχανογραφικού, καθώς με την βοήθεια των καθηγητών και την σωστή καθοδήγηση δηλώσαμε τις σχολές των πρώτων προτιμήσεων.

Σας ευχαριστούμε πολύ για όλα! Εύχομαι να συνεχίσετε το έργο σας, βοηθώντας πολλά παιδιά να πετύχουν κάθε στόχο τους.

**Ιωάννης Κουργιαλής,
Πρωτοετής Φοιτητής Λογιστικής
& Χρηματοοικονομικής
Πανεπιστημίου Δυτ. Αττικής**

Τον Ιούνιο του 2022 αποφοίτησα από τα Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος, το σχολείο που οι γονείς μου επέλεξαν, για να με καθοδηγήσει στα μαθητικά μου χρόνια και στον δύσκολο δρόμο των Πανελλαδικών εξετάσεων. Εκεί συνάντησα εξαιρετικούς καθηγητές που αντιμετωπίζουν τους μαθητές τους ως μονάδες και προσαρμόζονται στις δυνατότητες και ιδιαιτερότητες κάθε παιδιού, ώστε να φτάσει στο καλύτερο δυνατό επίπεδο. Σε όλα τα χρόνια

της φοίτησής μου ένιωσα περιττή την ανάγκη για επιπλέον βοήθεια εκτός σχολείου και έτσι, επιλέγοντας στη Β' Λυκείου τον Προσανατολισμό Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Σπουδών, ένιωθα ασφάλεια για τα δύο χρόνια προετοιμασίας μέσω του σχολείου.

Προσωπικά ήμουν και είμαι ένας άνθρωπος που έχει άγχος για αρκετά πράγματα και πόσο μάλλον για τις Πανελλαδικές εξετάσεις, που πίστευα

ότι θα καθορίσουν ολόκληρη την ζωή μου. Έτσι αγχωμένη όπως ήμουν, ζήτησα από τους γονείς μου να κάνουν επιπλέον φροντιστηριακό μάθημα για να με βοηθήσει στην Έκθεση, ένα μάθημα στο οποίο η πρόοδος αργεί περισσότερο να φανεί, γιατί μόνο εκεί ένιωθα λίγη ανασφάλεια. Περνώντας όμως ο καιρός, διαπίστωνα πως και γι' αυτό το μάθημα οι ώρες και ο τρόπος διδασκαλίας στο σχολείο κάλυπταν τις ανάγκες μου. Το ιδιαίτερο μάθημα στο σπίτι λειτουργούσε περισσότερο αγχολυτικά παρά ουσιαστικά, διαπίστωση που με έκανε να το διακόψω στο μέσο της χρονιάς.

Τα αποτελέσματα της απαιτητικής διαδικασίας των εξετάσεων δικαίωσαν την επιλογή τη δική μου και των γονιών μου να εμπιστευτώ το σχολείο μου. Πέρασα με απόλυτη ψυχραιμία και αυτοπεποίθηση την εξέταση και η βαθμολογία που συγκέντρωσα με οδήγησε εκεί που πάντα ονειρευόμουν. Στην πρώτη μου επιλογή! Πλέον είμαι φοιτήτρια στο Ε.Κ.Π.Α στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών, κάνοντας τους καθηγητές μου περήφανους για εμένα.

Αισθάνομαι ευτυχής και περήφανη που οι γονείς μου αποφάσισαν να με πάνε σε αυτό το σχολείο, ένα από τα καλύτερα σχολεία που θα μπορούσαν να διαλέξουν, και ακόμα πιο τυχερή που συνάντησα αυτούς τους ανθρώπους που πίστεψαν σε μένα, με στήριξαν και κάλυψαν με υπευθυνότητα κάθε ανάγκη μου και σε γνωστικό επίπεδο, βοηθώντας με όλα αυτά τα χρόνια να πετύχω τον στόχο μου. Τους ευχαριστώ!

**Άννα-Μαρία Λατσούνη,
Πρωτοετής φοιτήτρια Εκπ/σης & Αγωγής
στην Προσχολική ηλικία Πανεπιστημίου Αθηνών**

Π Α Ρ Α Σ Τ Α Σ Η στη ΔΑΣΚΑΛΟΠΕΤΡΑ της ΧΙΟΥ!

Με το που ξεκίνησε η φετινή σχολική χρονιά είχαμε μια ευκαιρία μοναδική: πήγαμε εκδρομή στη Χίο, για να παρουσιάσουμε την Όπερα «Ιλιάδα». Μάλιστα η παράσταση έλαβε χώρα στη Δασκαλόπετρα, στο σημείο όπου ο ίδιος ο Όμηρος στεκόταν πριν 2.800 χρόνια και απήγγελλε τα ποιήματά του!

Η Χίος είναι ένα πανέμορφο ελληνικό νησί με πολλά ωραία τοπία. Ξεκινώντας,

λοιπόν, το ταξίδι μας είχαμε μεγάλη προσμονή να γνωρίσουμε τη Χίο από κοντά. Το ταξίδι ήταν αρκετά μεγάλο, αλλά κύλησε ομαλά και ήρεμα. Στενοχωρηθήκαμε λίγο που είδαμε στις οθόνες του πλοίου την Ελλάδα να χάνει στο μπάσκετ από τη Γερμανία, αλλά δεν πτοηθήκαμε.

Φτάνοντας στη Χίο, ξεκουραστήκαμε για λίγο στο ξενοδοχείο και στη συνέχεια καταφέραμε να λειτουργήσουμε για την εορτή του Τιμίου Σταυρού. Ήταν μια ιδιαίτερη θεία λειτουργία σε έναν μικρό ναό, όπου οι ιερέας και οι εννορίτες μας έκαναν να νιώσουμε πολύ όμορφα. Πρόλαβαν μάλιστα και φρόντισαν να έχουν κεράσματα για εμάς στο τέλος της θ. λειτουργίας. Πήραμε έτσι ένα πρώτο καλό δείγμα της φιλοξενίας των κατοίκων της Χίου!

Την ίδια μέρα προλάβουμε και κάναμε τις βουτιές μας στην πισίνα του ξενοδοχείου και στη θάλασσα. Προς μεγάλη χαρά μας, αρκετοί από εμάς ζαναβουτήξαμε στην πισίνα και την επόμενη μέρα. Δε θα λέγαμε ότι και σε περισσότερα λουτρά στην πισίνα, αλλά κύριος σκοπός της εκδρομής ήταν η συμμετοχή και η παρακολούθηση του φεστιβάλ.

Ήταν εντυπωσιακό ότι στο φεστιβάλ «Νέοι Ομηρίδες», που πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά, έλαβαν μέρος μαθητικές ομάδες από όλη την Ελλάδα. Παρακολούθησαμε παραστάσεις σχολείων από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, το Ηράκλειο Κρήτης, τη Λήμνο, τη Μυτιλήνη, τη Λάρισα, την Καλαμάτα και τη Χίο. Τη δεύτερη

μέρα του φεστιβάλ ήρθε η δική μας σειρά να ανεβούμε στη σκηνή ως «Νέοι Ομηρίδες», για άλλη μια φορά. Όμως αυτή η παράσταση δεν έμοιαζε με τις προηγούμενες που είχαν λάβει χώρα στην Κορινθία και τον Πειραιά. Ο τόπος της παράστασης, δηλαδή η Δασκαλόπετρα του Ομήρου, μας υπέβαλε... Μας βοήθησε να ζωντανέψουμε καλύτερα από κάθε άλλη φορά τον Αχιλλέα, τον Αγαμέμνονα, τον Διομήδη, τους θεούς του Ολύμπου και τους άλλους ήρωες της Ιλιάδας. Η χορωδία απέδωσε με ακρίβεια και αρτιότητα μουσικά κομμάτια της Όπερας «Ιλιάδα του Ομήρου», υπό τη διεύ-

θυνση του μαέστρου και καθηγητή μας κ. Γρηγορίου Κόντη.

Μάλλον δεν θα ξεχάσουμε ποτέ αυτό το δειλινό στη Δασκαλόπετρα της Χίου. Η υποβλητική ατμόσφαιρα, η αγωνία πριν την παράσταση και η ίδια η παράσταση, τα αυθόρμητα χειροκροτήματα και τα συγχαρητήρια μάς προσέφεραν ικανοποίηση και χαρά αλησμόνητη. Η βραδιά έκλεισε με τον καλύτερο τρόπο: δείπνο για όλους τους συμμετέχοντες σε όμορφο υπαίθριο χώρο, δίπλα στη θάλασσα.

Η επόμενη μέρα περιελάμβανε κάτι επίσης πολύ ενδιαφέρον: ξενάγηση στο Μουσείο μαστίχας και στα μαστιχοχώρια της Χίου. Ειδικά το Μουσείο μαστίχας ήταν πολύ εντυπωσιακό. Ίσως δεν έχουμε δει πάλι σε Μουσείο τόσο αξιόλογα ψηφιακά εκθέματα. Μας βοήθησαν πάρα πολύ να μάθουμε την ιστορία της Χίου και της πολύτιμης για το νησί μαστίχας.

Η επιστροφή μας στην Κόρινθο κύλησε επίσης ομαλά. Επιστρέψαμε στα σπίτια μας μετά από ένα γεμάτο τετραήμερο. Γεμάτο σε εμπειρίες και αναμνήσεις. Γεμάτο σε βιώματα δυνατά, όπως πάντα γίνεται, όταν η γνώση προσφέρεται και έξω από την τάξη, στην ίδια την πηγή. Μπορεί το πρόγραμμα «Νέοι Ομηρίδες» να έφτασε στο τέλος του, αλλά εμείς θα θυμόμαστε με νοσταλγία και χαρά τη συμμετοχή μας.

Ευχαριστούμε τους διοργανωτές του φεστιβάλ και για την άρτια οργάνωση και για την εξαιρετική φιλοξενία.

Μαθητικό Συμπόσιο Ρητορικής

Αύγουστος 2022

Το καλοκαίρι που μας πέρασε μου δόθηκε η μοναδική ευκαιρία να συμμετάσχω στους αγώνες ρητορικής που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού προγράμματος Teachers for Europe στις 29 &

ριζαν ελληνικά, έπρεπε να μιλάμε στα αγγλικά... Μόλις συστηθήκαμε περάσαμε στην αίθουσα όπου θα γίνονταν οι αγώνες και εκεί μας μίλησε για τη ρητορική ένας από τους υπεύθυνους της διοργάνωσης.

Μετά χωριστήκαμε σε τέσσερις ομάδες και κληθήκαμε να δημιουργήσουμε ένα σύντομο δρώμενο για ένα κοινωνικό θέμα. Η δική μου ομάδα επέλεξε να παρουσιάσει ένα δρώμενο για την καταστροφή του περιβάλλοντος. Αφού λάβαμε τις απαραίτητες πληροφορίες, κατευθυνθήκαμε σε διαφορετικές αίθουσες για να ετοιμαστούμε. Εκεί γνώρισα έναν φοιτητή του Παν/μίου Πειραιώς και γίναμε πολύ καλοί φίλοι.

30 Αυγούστου. Οι αγώνες οργανώθηκαν υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η πρώτη μέρα τους έλαβε χώρα στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς. Καθώς μένω στην Κόρινθο, ξεκίνησα πολύ νωρίς το πρωί, ωστόσο ήμουν πολύ ενθουσιασμένος και δεν περίμενα την ώρα να φτάσω!

Πράγματι, στο προαύλιο του Παν/μίου αντίκρισα μαθητές από όλη την Ευρώπη, οι οποίοι είχαν έρθει να συμμετάσχουν κι αυτοί στους αγώνες. Ύστερα από λίγη ώρα μάς καλωσόρισε μία από τις καθηγήτριες του Πανεπιστημίου, η οποία μας ζήτησε να σχηματίσουμε έναν κύκλο και να συστηθούμε. Είναι αλήθεια ότι εκείνη τη στιγμή ένιωσα αρκετά αγχωμένος, γιατί δεν γνώριζα κανένα από τα παιδιά, αλλά και γιατί, καθώς ελάχιστα από αυτά γνώ-

Μόλις ετοιμαστήκαμε ήρθε η ώρα να παρουσιάσουμε τις δημιουργίες μας στο κοινό και στους κριτές... Ευτυχώς όλα πήγαν καλά. Πρέπει να αναφέρω ότι και οι παρουσιάσεις των υπόλοιπων παιδιών ήταν υπέροχες! Στο μεταξύ έκανα ακόμα πολλές γνωριμίες με παιδιά από ξένες χώρες αλλά και με ελληνόπουλα του εξωτερικού, που είχαν έρθει να πάρουν μέρος στον αγώνα.

Μετά από τα δρώμενα ακολούθησαν αγώνες προτρεπτικού και αυθόρμητου λόγου. Εγώ επέλεξα να συμμετάσχω στους αγώνες του αυθόρμητου λόγου. Τα παιδιά που θα προκρίνονταν στα ατομικά αγωνίσματα θα έβγαζαν λόγο την επόμενη μέρα στο Δημαρχείο της Ελευσίνας. Ο αγώνας έγινε στα αγγλικά. Παρά το

Συνέχεια στην σελ. 103

Πώς θα αποφύγουμε
τα τροχαία ατυχήματα
στο Σχολείο μας;

Πάτησε **φρένο**
στην ταχύτητα
του **εγωισμού** σου.
Έχουν προτεραιότητα
οι άλλοι!!!

Προσοχή
στη **γλώσσα**
μη γλιστρήσει!

Κόκκινο
στα **κακόκεφα πρόσωπα**.
Το **πράσινο** ανάβει
με **καρόγελα**!

Απαγορεύεται
η είσοδος
στην **γκρίνια**
και τον **τσακωμό**.

Υποχρεωτική στροφή
στη **μελέτη**
και την **προσευχή**!

Με αυτόν τον τρόπο,
μέσα σου θα πλουτίζεις
και θα εκτελούνται
έργα γνώσης και αρετής!

Ανεφοδιάσου
με **όρεξη για μελέτη**.
Είναι
απαραίτητο εφόδιο
για την πορεία σου!

Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στο Σχολείο μας

Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση διενεργείται στα Εκπαιδευτήριά μας ήδη σχεδόν δύο δεκαετίες. Κάθε χρόνο η ανακοίνωση για το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα που πρόκειται να υλοποιήσουμε τυγχάνει θερμής υποδοχής από τους μαθητές, καθώς αυτό είναι μια από τις πιο σημαντικές, ευχάριστες και ωφέλιμες εκπαιδευτικές δράσεις.

Βασικός στόχος του Σχολείου μας είναι να επιτύχει μέσω της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης την ενεργό συμμετοχή των σημερινών μαθητών και αριανών πολιτών στην βελτίωση της ποιότητας ζωής. Η συμμετοχή στην περιβαλλοντική ομάδα βοηθά τους μαθητές στην καλλιέργεια ερευνητικής διάθεσης και δημιουργικής σκέψης, ώστε να μπορέσουν να προσεγγίσουν και να κατανοήσουν τα σύγχρονα περιβαλλοντικά προβλήματα. Επίσης, τους ασκεί στην ομαδική εργασία, στην ανάπτυξη πνεύματος συνεργασίας και υπευθυνότητας, στην

καλλιέργεια σεβασμού στις διαφορετικές απόψεις και τη δημιουργική δράση των άλλων.

Επιπλέον, για ένα σχολείο που επιθυμεί να μετалаμπαδεύσει στους μαθητές του τις αρχές της ορθόδοξης χριστιανικής διδασκαλίας, αποτελεί χρέος η προσφορά σωστής περιβαλλοντικής αγωγής. Το οικολογικό πρόβλημα είναι και αυτό αποτέλεσμα της εκτροπής του ανθρώπου από τις επιταγές του Θεού Λόγου. Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο μια κυριαρχική θέση στην κτίση, για να καθαστεί όχι βέβαια ανεξέλεγκτος ιδιοκτήτης, αλλά καλός και συνετός διαχειριστής. Η φύση δημιουργήθηκε για τον άνθρωπο, ο οποίος οφείλει να τη φροντίζει και να τη διαφυλάσσει. Η σχολική περιβαλλοντική αγωγή στοχεύει στο να εμπνεύσει στο μαθητή τον σεβασμό και την αγάπη για κάθε μορφή ζωής.

Μέσα από αυτό το πρίσμα η διδασκαλία αξιών, όπως η αξία της προσοχής του περιβάλλοντος, πρέπει να υποστηρίζεται με κάθε μέσο από το σύγχρονο σχολείο, που επιθυμεί να προσφέρει ολοκληρωμένη παιδεία στους μαθητές του. Η ολοπρόθυμη και ενεργός συμμετοχή των μαθητών στα προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης που μέχρι τώρα έχουμε πραγματοποιήσει αποδεικνύει ότι το έδαφος είναι πρόσφορο. Μακάρι όλο και περισσότερα νέα γενιά να ευαισθητοποιείται στα τόσο κρίσιμα για την εποχή μας περιβαλλοντικά ζητήματα.

● Την τελευταία μέρα του σχολείου πριν τις καλοκαιρινές διακοπές μαζευτήκαμε όλοι για να αποχαιρετιστούμε, αλλά και για να παρακολουθήσουμε βίντεο με

στιγμιότυπα όλης της χρονιάς. Νιώσαμε χαρά και αρκετή συγκίνηση, καθώς θυμηθήκαμε τις εκδρομές, τις δραστηριότητες, όλες τις δράσεις μας. Ακολούθησε η απονομή πτυχίων, δώρων και διακρίσεων. Και φέτος η σχολική μας κοινότητα είχε την ιδιαίτερη ευλογία να δεχτεί την προσφορά οκτώ βυζαντινών ι. εικόνων της Παναγίας μας ως δώρο της Ι. Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου προς τους πρωτεύσαντες μαθητές κάθε τάξης, συνοδευόμενες η καθεμία με ευχετήρια επιστολή του Πανοσιολογιώτατου Γέροντος & Καθηγουμένου της Μονής, κ. Εφραίμ, επιβραβεύοντας τόσο την χρηστότητα του ήθους και την αρετή του βίου, όσο και την αγάπη προς τα ιδανικά της Πίστης και της πατρίδας μας. Για το πολύτιμο αυτό δώρο ευχαριστούμε θερμά την Ι. Μονή.

Επίσης, το σχολείο μας αποχαιρέτησε τους μαθητές της Γ' Λυκείου και πρόσφερε στον καθένα τους, στο κατώφλι της ακαδημαϊκής τους πορείας, από μία σειρά της Μεγάλης Ορθόδοξης Χριστιανικής Εγκυκλοπαίδειας. Τέλος, μας έγινε μία ανακοίνωση που μας χαροποίησε ιδιαίτερα, αφού αποκάλυψε πως τη νέα σχολική χρονιά προετοιμάζεται να γίνει η μεγάλη ετήσια εκδρομή στην Ελβετία και στο Cern (Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πυρηνικών Ερευνών).

● Η έναρξη της φετινής σχολικής χρονιάς πραγματοποιήθηκε όπως πάντα με τον αγιασμό. Οι παλαιότεροι μαθητές ξαναμίξαμε μετά από καιρό μεταξύ μας και με τους καθηγητές μας, πράγμα για το οποίο ανυπομονούσαμε. Την ακολουθία τέλεσε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης μας κ. Διονύσιος, ο οποίος στο τέλος μας μίλησε, δίνοντάς μας προσανατολισμό και ενθουσιασμό, τονίζοντας μεταξύ άλλων πως ο λόγος του Κυρίου είναι ο λόγος της μόνης αλήθειας, που δεν επιδέχεται πολλαπλές εκδοχές και ερμηνείες και που μπορεί να γαληνεύει τις ψυχές των ανθρώπων. Η πρώτη μέρα κύλησε όμορφα και

έκλεισε με κέρασμα που πρόσφεραν στο σχολείο μας οι κ.κ. Δημ. & Γεωργ. Αλεξοπούλου. Λίγες μέρες αργότερα πήραμε την ευλογία του Τιμίου Σταυρού του Κυρίου, συμμετέχοντας σε εκκλησιασμό τη μεγάλη μέρα του εορτασμού του.

Με το ξεκίνημα της φετινής σχολικής χρονιάς είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε εκδρομή στη Χίο, για να παρουσιάσουμε την Όπερα «Ιλιάδα». Μάλιστα η παράσταση έλαβε χώρα στη Δασκαλόπετρα, στο σημείο όπου ο ίδιος ο Όμηρος στεκόταν πριν 2.800 χρόνια και απήγγελλε τα ποιήματά του! Τη μέρα της άφιξής μας προλάβαμε και κάναμε τις βουτιές μας στην πισίνα του ξενοδοχείου και στη θάλασσα. Αργότερα, στο φεστιβάλ «Νέοι Ομηρίδες», που πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά, εντυπωσιαστήκαμε γιατί είδαμε ότι λάμβαναν μέρος μαθητικές ομάδες από όλη την Ελλάδα. Παρακολουθήσαμε παραστάσεις σχολείων από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, το Ηράκλειο Κρήτης, τη Λήμνο, τη Μυτιλήνη, τη Λάρισα, την Καλαμάτα και τη Χίο. Τη δεύτερη μέρα ήρθε η δική μας σειρά να ανεβούμε στη σκηνή ως «Νέοι Ομηρίδες», για άλλη μια φορά. Ο τόπος μάς υπέβαλε και μας βοήθησε να ζωντανέψουμε καλύτερα από κάθε άλλη φορά τους ήρωες και τα μουσικά κομμάτια. Η βραδιά έκλεισε με δείπνο για όλους τους συμμετέχοντες σε όμορφο υπαίθριο χώρο, δίπλα στη θάλασσα. Την επόμενη μέρα ξεναγηθήκαμε στο εντυπωσιακό Μουσείο μαστίχας και στα μαστιχοχώρια της Χίου. Επιστρέψαμε στα σπίτια μας μετά από ένα τετραήμερο γεμάτο σε εμπειρίες, αναμνήσεις και βιώματα δυνατά, όπως γίνεται, όταν η γνώση προσφέρεται και έξω από την τάξη, στην ίδια την πηγή.

Στα τέλη Σεπτεμβρίου κάποιοι μαθητές της Γ' Λυκείου και απόφοιτοι είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τη θεατρική παράσταση «Ό,τι άφησε η φωτιά», που ήταν αφιερωμένη στη μικρασιατική καταστροφή και παρουσιάστηκε στο Δημοτικό Θέατρο Πεύκης. Το σενάριο έγραψε ο φιλόλογος και καθηγητής Ρητορικής του σχολείου μας κ. Αργύρης Μποζίκας. Τους ρόλους ενσάρκωσαν μαθητές του Λυκείου «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός» των Εκπ/ρίων Ι.Ν. Μεταμορφώσεως Βριλησίων. Αυτό που μας εντυπωσίασε περισσότερο στην παράσταση ήταν ότι ήταν σκηνοθετημένη ως αρχαία τραγωδία, με Χορό και αφηγητή. Οι μαθητές έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό και πραγματικά κατάφεραν να μας

συγκινήσουν τόσο, ώστε τα μάτια μας γέμισαν δάκρυα. Το έργο μάς προβληματίσε έντονα και μας ωφέλησε με τα βαθιά μηνύματά του, καθώς εμβάθυνε στα γεγονότα μετά τη μικρασιατική καταστροφή, τα οποία πρόβαλε με μεγάλη ζωντάνια και παραστατικότητα. Επίσης, είναι συγκλονιστικό το γεγονός πως αυτό το αριστούργημα προετοιμάστηκε σε μόλις δύο εβδομάδες από τους συντελεστές. Βγήκαμε από το θέατρο όλοι σε έντονη συναισθηματική κατάσταση, άφωνοι για λίγη ώρα. Εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια σε μαθητές και καθηγητές!

Την Παρασκευή 30 Σεπτεμβρίου γιορτάστηκε στο Σχολείο μας η Ημέρα Αθλητισμού. Μαθητές και καθηγητές μαζευτήκαμε στο προαύλιο έτοιμοι να περάσουμε μία ευχάριστη μέρα, γεμάτη αθλητική δραστηριότητα. Λάβαμε μέρος σε αγωνίσματα δρόμου και άλματος εις μήκος και σε αθλοπαιδιές καλαθοσφαίρισης και πετοσφαίρισης. Ακολούθησαν παιδαγωγικά παιχνίδια ομαδικού χαρακτήρα που αύξησαν την συμμετοχή και την αθλητική διάθεση όλων των μαθητών. Τα αγωνίσματα αυτά ακολούθησαν προκριματικούς και τελικούς κύκλους επιβραβεύοντας τους νικητές αλλά και ηττημένους για την προσπάθεια και την αγωνιστική τους ένταση. Οι καθηγητές φρόντισαν να μας απασχολήσουν και με δραστηριότητες εσωτερικού χώρου. Έκπληξη αποτέλεσε η μεταφορά όλων μας για την παρακολούθηση του διεθνούς ετήσιου αθλητικού γεγονότος «Σπάρταθλον», προκειμένου να δούμε και να εμπυχώσουμε τους αθλητές. Επιλέγοντας κεντρικό σημείο στον Ισθμό Κορίνθου μεταφέραμε παλμό και ζωντάνια, ενώ οι υπερμαραθωνοδρόμοι μας εξέφρασαν κι αυτοί τη χαρά και την ικανοποίησή τους για τη στήριξή μας. Ήταν πραγματικά μία γεμάτη σχολική μέρα που μας ενθουσίασε.

Οι Παρατηρητές: Γ. Νιωλόπουλος, Γ' Λυμ. & Ευγ. Παπανιωολάου, Α' Λυμ.

ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Ο Άγιος Αλέξανδρος γεννήθηκε το 240 μ.Χ. και έζησε τους μεγαλύτερους διωγμούς κατά της εκκλησίας: του Δέκιου (250 μ.Χ.), του Βαλεριανού (257-260 μ.Χ.), του Διοκλητιανού (303-305 μ.Χ.) και του Γαλέριου Μαξιμιλιανού (305-311 μ.Χ.). Υπήρξε ένας από τους πρώτους πρεσβυτέρους της Κωνσταντινούπολης και πολύτιμος βοηθός του Αγίου Μητροφάνους (πρώτου επισκόπου της Κων/πολης). Το 325 πήρε τη θέση του Αγίου Μητροφάνους ως εκπρόσωπός του στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο κατά της Αρειανικής αίρεσης, στην οποία τα θετικά αποτελέσματα είχε μεγάλη συμβολή. Επιστρέφοντας από τη Σύνοδο και αφού μετέφερε τα ευχάριστα νέα στον Άγιο Μητροφάνη, ξεκίνησε ακούραστα μία μεγάλη περιοδεία στη Θράκη και το Ιλλυρικό (δηλ. τη σημερινή Σερβία και Αλβανία), με σκοπό τη διακήρυξη της χριστιανικής πίστης. Το 327, όταν ανέβηκε στον θρόνο της Εκκλησίας στην Βασιλεύουσα, ξεκίνησε ιεραποστολική δράση στους Ίβηρες, που είναι οι σημερινοί Γεωργιανοί. Οι Ίβηρες εκείνη την εποχή ήταν ειδωλωλάτρες και μετά από τη μεγάλη προσπάθεια του Αγίου Αλεξάνδρου ζήτησαν να βαπτιστούν. Οι Βυζαντινοί τους έστειλαν για τον σκοπό αυτό τους επισκόπους Ιωάννη και Ιάκωβο, που τους βάπτισαν. Ο Άγ. Αλέξανδρος απεβίωσε ειρηνικά το 337 σε ηλικία 98 ετών και η μνήμη του εορτάζεται στις 30 Αυγούστου.

ΑΓ. ΖΗΝΟΒΙΟΣ & ΖΗΝΟΒΙΑ

Οι Άγιοι Ζηνόβιος και Ζηνοβία είναι άλλοι δυο μικρασιάτες άγιοι. Ήταν αδέρφια και προέρχονταν από πλούσια και ευσεβή οικογένεια, από τις Αίγες της Κιλικίας. Έζησαν τον 3ο μ.Χ. αι., στην εποχή του ασεβή Διοκλητιανού (290 μ.Χ.), ο οποίος έστειλε στην

Κιλικία, τον όμοιο με αυτόν, αλαζόνα και ειδωλωλάτρη, έπαρχο Λυσία, για να καταστρέψει τους Χριστιανούς. Ο Ζηνόβιος ήταν γιατρός στο επάγγελμα, θεράπευε όμως τους ασθενείς του όχι χάρη στα συμβατικά φάρμακα αλλά στη θεία Χάρη. Ο Θεός τον παρακίνησε με θαυμαστό τρόπο να γίνει Επίσκοπος Κιλικίων. Άρχισε τότε να επιτελεί θαύματα. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη θαυμαστή

θεραπεία μιας γυναίκας με καρκίνο στο στήθος, η οποία, μετά από τις αναποτελεσματικές προσπάθειες των γιατρών να τη θεραπεύσουν, κατευθύνθηκε με την οικογένειά της στις Αίγες της Κιλικίας, και θεραπεύτηκε, αφού με ταπεινώση παρακάλεσε τον Άγιο. Κατόπιν ό-

λη η οικογένεια βα-

πτίστηκε στο όνομα του Χριστού. Μαθαίνοντας προφανώς ο Λυσίας για τη φιλανθρωπική και ποιμαντική δράση του Αγίου, τον κάλεσε, προκειμένου να τον πείσει να προσκυνήσει τα είδωλα. Αντί αυτού, ο Άγιος ομολόγησε την πίστη του στον Κύριο, εξοργίζοντας τον Λυσία. Αυτός ξεκίνησε να βασανίζει τον Ζηνόβιο, ξεσχίζοντάς του το σώμα, με ιδιαίτερη ασέβεια προς τον Χριστό. Τότε κατέφθασε η σεμνή αδελφή του Ζηνοβία, που, αρνούμενη να προσκυνήσει τα είδωλα, ομολόγησε σαν τον αδελφό της την πίστη της στον αληθινό Θεό. Ακολούθησαν φριχτά βασανιστήρια, τα οποία οι Άγιοι υπέμειναν με τη βοήθεια του Κυρίου. Ο έπαρχος τελικά αποκεφάλισε τα δύο αδέρφια, τα λείψανα των οποίων έλαβαν κρυφά τη νύχτα δύο πρεσβύτεροι, οι Ερμογένης και Γάιος. Τμήματα των λειψάνων των μαρτύρων βρίσκονται στη μονή Κάτω Ξενιάς Αλυμρού Μαγνησίας. Η μνήμη τους τιμάται στις 30 Οκτωβρίου, ημέρα αποκεφαλισμού τους. Ας έχουμε τις προσβείες τους!

Χρ. Γεραρής, Γ' Λυκείου

➤ Σήμερα είναι άλλη μια καλή μέρα για να σερφάρει η οικογένεια στο διαδίκτυο. Τα αδέρφια παίζουν τα συνηθισμένα παιχνίδια τους, η μητέρα αναζητάει διάφορα προϊόντα σε γνωστές ιστοσελίδες και ο πατέρας διαβάζει ειδήσεις στα δημοφιλή site... Ξαφνικά, συμβαίνει το μοιραίο: Τα καλώδια του internet παθαίνουν βλάβη και η οικογένεια μαθαίνει πως η βλάβη αυτή θα κρατήσει για μία εβδο-

Πώς μπορεί να είναι μια

μάδα! Η πρώτη αντίδραση όλων των μελών είναι πραγματικά άσχημη... Μετά αρχίζουν όλοι να σκέφτονται τι άλλο πολυτιμότερο μπορούν να κάνουν. Και, όντως, τελικά βρίσκουν πολλά πράγματα να κάνουν στον ελεύθερο χρόνο τους.

Ο πατέρας άρχισε να ξαναδιαβάζει λογοτεχνικά βιβλία, όπως παλιά. Η μητέρα έκανε περισσότερες δουλιές στο σπίτι από ό,τι πριν. Ο αδερφός έβγαине έξω και έπαιζε με τους φίλους του. Και η μικρή αδερφή έπαιζε με τις κούκλες με τις φίλες της. Το καλύτερο ήταν ότι στην οικογένεια επικρατούσε η ηρεμία, το γέλιο και το τραγούδι! Έτσι, και τα τέσσερα μέλη της οικογένειας κατάλαβαν πως έζησαν μία εβδομάδα ενωμένα και ήρεμα. Δεν είχαν φανταστεί πως θα έκαναν ένα εκατομμύριο ωραία πράγματα σε μία εβδομάδα! Γιατί τόσο ήταν το «διάλειμμα».

Γεώργιος-Ανδρέας Γκιόκας, Β΄ Γυμν.

➤ Ήταν ένα χειμωνιάτικο απόγευμα και όλοι ήμασταν μαζεμένοι στο σαλόνι. Ο μπαμπάς έβλεπε ειδήσεις στην τηλεόραση, η μαμά παρακολουθούσε την αγαπημένη της σειρά στο κινητό και τα αδέρφια μου κι εγώ παίζαμε βιντεοπαιχνίδια. Κανένας δεν μιλούσε, ώσπου ξαφνικά έπεσε το ρεύμα. Όλα έκλεισαν... Και τα φώτα και η τηλεόραση και το internet!

Ο μπαμπάς πήγε να δει μήπως είχε πέσει η ασφάλεια, ενώ τα αδέρφια μου κι εγώ θυμώσαμε, γιατί ήμασταν πολύ κοντά στο να κερδίσουμε το ψηφιακό έπαθλο. Η μαμά πήρε τηλέφωνο από το σταθερό την αδερφή της και τη ρώτησε αν είχε πάθει το ίδιο. Εκείνη της

απάντησε ότι θα έχουμε διακοπή ρεύματος για μία ολόκληρη εβδομάδα! Όταν το ακούσαμε στενοχωρηθήκαμε, με τη σκέψη ότι δεν θα είχαμε τίποτα να κάνουμε...

Η εβδομάδα της δοκιμασίας είχε αρχίσει. Τα πρωινά τρώγαμε με ησυχία και όχι με τη φωνή της τηλεόρασης να γεμίζει το σπίτι. Το μεσημέρι οι γονείς μας ξεκουράζονταν και τα αδέρφια μου κι εγώ παίζαμε επιτραπέζια παιχνίδια, ενώ τα απογεύματα βγαίναμε έξω στην αυλή μας και παίζαμε όλοι μαζί μπάλα. Έτσι ωραία και δημιουργικά πέρασε η δύσκολη αυτή η εβδομάδα! Και αποφασίσαμε να την εφαρμόσουμε πιο συχνά και να περνάμε τον χρόνο μας σαν μία πραγματική οικογένεια!..

Καλλιόπη Ρουμπέκα, Β΄ Γυμν.

➤ Εμείς οι άνθρωποι νομίζουμε πως το διαδίκτυο είναι κάτι που χωρίς αυτό δεν μπορούμε να ζήσουμε. Υπάρχουν πολλοί που θα προτιμούσαν να κάθονται στο διαδίκτυο παρά να περάσουν χρόνο με την οικογένειά τους!

Πριν από αρκετούς μήνες η οικογένειά μου κι εγώ βλέπαμε μία ταινία και ξαφνικά έπεσε το internet. Η βλάβη θα κρατούσε για μία εβδομάδα. Δεν ξέραμε τι να κάνουμε. Προβληματιστήκαμε, γιατί πιστεύαμε πως ήταν απίθανο να βρούμε κάτι να μας απασχολήσει για μία εβδομάδα...

Η πρώτη κίνηση ήταν να πάμε στην παραλία με φίλους και στη συνέχεια να κάπου για φαγητό. Το απόγευμα κάλεσα τον καλύτερό μου φίλο να παίξουμε έναν αγώνα πινγκ πονγκ, που κατέληξε σε τουρνουά. Τις υπόλοιπες μέρες οργανώσαμε ένα ταξίδι στην αγα-

πημένη μας λίμνη και σε ένα κοντινό ξενοδοχείο.

Τελικά περάσαμε μία εβδομάδα ωραιότερων διακοπών με την οικογένειά μου!

Δαβίδ Κωνσταντίν, Β΄ Γυμν.

➤ Μία μέρα ήμουν σπίτι και ασχολιόμουν με το κινητό. Ο μπαμπάς και η μαμά έβλεπαν

και προσηλωμένες και οι τρεις, οι αδερφές μου κι εγώ, περιμέναμε να αρχίσει η ταινία.

Τότε ήταν που ξαφνικά βρεθήκαμε εκτός δικτύου. Η ιστοσελίδα όπου ήμασταν μας «πέταξε έξω». Κάναμε πολλές προσπάθειες να επανασυνδεθούμε αλλά μάταια! Η μητέρα μάς ενημέρωσε ότι λόγω βλάβης θα έπρεπε να μείνουμε μία ολόκληρη εβδομάδα χωρίς διαδίκτυο. Ήταν απίστευτο! Τι θα κάναμε όλες

εβδομάδα χωρίς διαδίκτυο;

τηλεόραση στο Netflix.

Ξαφνικά εμφανίζεται μία περίεργη φασούλα στις οθόνες μας. Δεν δουλεύει τίποτα. Παθαίνουμε σοκ. Όλοι αρχίζουμε να ρωτάμε «τι έγινε, τι έγινε;», λες και ξυπνήσαμε από κάποιο εφιάλτη. Πάμε, ξαναπατάμε το router και αυτό δεν ανοίγει!

Ακολουθεί απόλυτη σιωπή. Όταν συνειδητοποιούμε ότι το internet δεν δουλεύει, αρχίζουμε να ανακαλύπτουμε, μετά από αρκετά χρόνια «γνωριμιάς», ότι έχουμε μεταξύ μας κάποια κοινά... Με τον πατέρα μου κάναμε αστεία και η μητέρα μου με έμαθε να ζωγραφίζω. Έμαθα πολλά πράγματα που δεν τα μαθαίνει κανείς στο διαδίκτυο...

Παναγιώτης Κορδαλής, Β΄ Γυμν.

➤ Όλα ξεκίνησαν εκείνη την Παρασκευή, ενώ ετοιμαζόμασταν να παρακολουθήσουμε μία ταινία. Ακολουθούσε Σαββατοκύριακο και είχαμε όσο χρόνο θέλαμε να περάσουμε στο διαδίκτυο! Έτσι πατήσαμε το κουμπί έναρξης

αυτές τις ατελείωτες ώρες το Σαββατοκύριακο που πλησίαζε; Χωρίς σχολείο και χωρίς internet, με τι θα ασχολούμασταν;

Μετά από το πρώτο σοκ περίεργα πράγματα μας συνέβησαν. Αρχίσαμε να μιλάμε περισσότερο μεταξύ μας, να λέει η μία στην άλλη τα προβλήματά της και να μοιραζόμαστε πράγματα που είχαμε ξεχάσει ότι ζήσαμε. Ξεκινήσαμε να βγαίνουμε ξανά βόλτες και να παίζουμε όλες μαζί επιτραπέζια παιχνίδια. Ανακαλύψαμε ταλέντα καλά κρυμμένα και περάσαμε τον χρόνο μας δημιουργικά. Διαβάσαμε βιβλία και κάναμε όλα τα μαθήματα της εβδομάδας. Και κάπως έτσι πέρασε το Σαββατοκύριακο και έφτασε ξανά η Δευτέρα. Όλα θα ήταν πολύ ευκολότερα, αφού ούτως ή άλλως δεν θα είχαμε αρκετό ελεύθερο χρόνο. Σκέφτηκα ότι δεν θα χρειαζόμουν το διαδίκτυο. Αλλά η γνώμη μου αυτή άλλαξε, όταν μου έβαλαν εργασία να συλλέξω πληροφορίες και να βρω την ερμηνεία μιας λέξης... Τι θα έκανα; Τότε θυμήθηκα τη σειρά της εγκυκλοπαίδειας που έμενε ανέγγιχτη χρόνια τώρα στο πιο σκονισμένο ράφι της βιβλιοθήκης! Το πρόβλημα είχε λυθεί.

Ποτέ δεν είχαμε σκεφτεί τι θα μπορούσαμε να ζήσουμε χωρίς το διαδίκτυο, αυτό το τόσο απαραίτητο πια μέσο, που, όπως αποδείχθηκε, έχει μπει ανάμεσά μας και μας τρώει τη ζωή! Δεν είχαμε αναλογιστεί πως θα μπορούσαμε να κάνουμε τόσα πολλά και διαφορετικά πράγματα σε μία εβδομάδα. Γιατί τόσο κράτησαν οι «διακοπές»...

Δομνίκη Δημητριάδη, Β΄ Γυμν.

Γράφουμε ποίηση για τη Σμύρνη

(Ποιήματα μαθητών Γ΄ Γυμνασίου)

Βασίλισσα Σμύρνη

Ω, Σμύρνη, βασίλισσα της Μεσογείου,
που έχεις κατοίκους πλήθος ωραίου κόσμου,
όμορφη κοσμοπολίτισσα, στολίδι του Αιγαίου,
αξέχαστη σε όποιον σε είδε τελευταίος!
Η ομορφιά σου έκθαμβη όλη τη γη αφήνει.
Μουσική, ευτυχία, χαρά σε τριγουρίζουν!
Καημός όλου του κόσμου η καταστροφή σου...
Κακό, πόνο και λύπη σου έφεραν οι ξένοι.
Τη χάρη και την ελπίδα σου έδωξαν
αφήνοντας τη μαγεία σου όλη να χαθεί...

➡ Άννα Ζουμπούλη

Καταστροφή

Μαύρο σύννεφο πολέμου απλώθηκε στην πόλη,
η ζωή σταμάτησε, σιγήσαν όλοι.
Έφυγε ο στρατός, έμειναν οι κάτοικοι μονάχοι
και πέρασε ο Κεμάλ και έκανε τη Σμύρνη στάχτη...

Άνθρωποι αλλόφρονες τρέξαν στο λιμάνι
να σωθούν,
του τούρκου το σπαθί να μην τους πιάνει!

Καράβια ελληνικά φύγαν, πρόσφυγες μιλούνα
κουβαλώντας
φωνές και κλάματα, παντού φλόγες αντίκριζαν
κοιτώντας.

Το βιος τους χάθηκε,
μαζί και η μονάκριβη πατρίδα
και γράφτηκε της ιστορίας τους
η μελανότερη σελίδα.

➡ Καλλιόπη Μπουχούτσου

Κάποια μέρα ξαφνικά

Κάποια μέρα ξαφνικά πάτησαν τα χώματά σου,
έφεραν τη συμφορά και τα δάκρυά σου.
Του χαλασμού ήταν μέρα κι έφτασε γοργά.
Έγινες φύλλο στον αγέρα, στο νοτιά.

Κάποια μέρα ξαφνικά πάει η πατρίδα, η φωλιά.
Έφερε το ανήμερο θεριό το σκοτάδι, τον καπνό.
Ποια κατάρα σε δέρνει, ποιο ανάθεμα σε φέρνει
στου Γολγοθά τον ξεριζωμό;

Κάποια μέρα ξαφνικά βούρκωσαν τα βουνά σου,
θάμπωσε με αίμα πολύ η θάλασσά σου.

Έγινε η ελπίδα ψέμα και αλαλαγμός,
Σμύρνη μου, χάθηκες απ' του ήλιου το φως.

⇒ **Γιάννης Καλλιπόζης**

Σμύρνη, τότε και τώρα

Σμύρνη, που είδες πιο παλιά πλούτη και δόξα
και τιμές,
ζωή σε κάθε γειτονιά μ' όλου του κόσμου τις
φυλές,
και το λιμάνι σου γεμάτο με κάθε πλοίο εμπορικό
και κάθε σπίτι σου να λάμπει μέσα στο βράδυ
γιορτινό.

Σχολεία, θέατρα, πολιτισμός,
την τέχνη του έδειχνε ο λαός.
Οι ευωδιές ταξίδευαν σε κάθε μια γωνιά
κι η προκουμαία γέμιζε λουλούδια και χαρά.

Πώς μπόρεσες και αντίκρισες, αντί για ελληνικό
στράτο,
κουρελιασμένους πρόσφυγες και ρημαγμένο
τον λαό;

Πώς άντεξες και άκουσες πνιγμούς και βογγητά,
ενώ στα πλοία έπαιζαν χαρούμενα βιολιά;

Πώς μαύρισε η όψη σου από τον εμπρησμό
και πνίγηκαν οι δρόμοι σου με αίμα ελληνικό;
Σμύρνη γλυκιά και πολυαγαπημένη,
από συμμάχους κι αδελφούς στους Τούρκους
πουλημένη,
όλη καημό η μνήμη σου μέσα μου θα μένει.

⇒ **Πάυλος Κουρκουλιώτης**

Μάνα χαμένη

Πονεμένη γη, χώρα σου ευλογημένο
σαν φυλαχτό οι Έλληνες πάνω τους φορούσαν.
Μια εκκλησιά κι ένα σχολειό χτισμένα δίπλα στο
τζαμί
την πίστη στον Θεό ενθύμιο κρατούσαν.

Χρόνια μένεις στην άκρη της ανατολής
φίλη υπομονετική, που κυνηγάει την ελπίδα.
Μα κάποτε η καταστροφή βυθίζει μες τη θά-
λασσα
στάχτες κι αποκαΐδια.

Εκείνη η θάλασσα φουσκώνει στην ψυχή μου
θυμίζοντάς μου το μαργαριτάρι της Μικράς
Ασίας...

Αφήνω πίσω την όμορφη ζωή μου,
τις απλωτές βεράντες, τα λουλούδια της γωνιάς

που κάποτε στολίζανε τα όνειρα ελλήνων
που τώρα απ' τις πληγές αιμορραγούν.
Σμύρνη αγαπημένη, για πάντα εσύ θα μένεις
μάνα χαμένη, που δεν θα ξαναδούν...

⇒ **Αθανασία Κλεμπετσάνη**

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

1921

Αύγουστος

13 Αυγ. (1/8): Ο στρατός ξεκινά την προέλαση προς την Άγκυρα. Μάχη του Καλέ Γκρότο.

18 Αυγ. (6/8): Το Α΄ και Γ΄ Σώμα στρατού αρχίζουν την διάβαση του νότιου κλάδου του Σαγγάριου ποταμού.

23 Αυγ. (11/8): Αρχίζει η Μάχη του Σαγγάριου. Ο τουρκικός στρατός αντεπιτίθεται με δύναμη.

Σεπτέμβριος

3 Σεπτ. (22/8): Η Στρατιά Μ. Ασίας εισηγείται την επιστροφή τού στρατού στη γραμμή Εσκή Σεχίρ-Αφιόν Καραχισάρ, λόγω ανυπέβλητων δυσκολιών. Η Στρατιά μεταπίπτει σε κατάσταση άμυνας, περιμένοντας την απόφαση της κυβέρνησης. Η μάχη του Σαγγάριου έληξε με μεγάλες απώλειες για την ελληνική πλευρά. Ο Κεμάλ -που σύμφωνα με τους βιογράφους του ήταν έτοιμος να οπισθοχωρήσει και να μεταφέρει το κέντρο επιχειρήσεων στην Καισάρεια- αναθάρρησε και συνέχισε τον ανεφoδιασμό, τη στρατολόγηση νέων ανδρών και τις μυστικές συμφωνίες με τη νεοπαγή Σοβιετική Ένωση (καθώς οι Μπολσεβίκοι, εξασφαλίζοντας τον έλεγχο περιοχών που θα τους απέδιδε ο Κεμάλ μετά από ενδεχόμενη επικράτησή του επί των Ελλήνων, του παραχώρησαν πολύτιμο εξοπλισμό).

10 Σεπτ. (29/8): Με πρωτοβουλία του Αρχιστράτηγου Παπούλα, και αφού η κυβέρνηση αδυνατεί να απαντήσει, η Στρα-

τία συμπύσσεται δυτικά του Σαγγάριου, στην αρχική της γραμμή, Εσκή Σεχίρ - Αφιόν Καραχισάρ. Μετά την εγκατάσταση του Ελληνικού Στρατού σε ενεργητική άμυνα, για ένα ολόκληρο χρόνο συνεχίζεται η ίδια κατάσταση, με τους Τούρκους να απορρίπτουν προτάσεις των Δυνάμεων της Αντάντ για ειρήνη και απαιτώντας τη συνθηκολόγηση και αποχώρηση της Ελληνικής στρατιάς, προετοιμάζοντας ταυτόχρονα την επίθεσή τους. Ταυτόχρονα, ο Κεμάλ προχωρεί σε μυστική συμφωνία με τους Γάλλους.

Νοέμβριος

1 Νοεμ. (20/10): Η Γαλλία υπογράφει με τον Κεμάλ τη Συνθήκη της Άγκυρας, ακυρώνοντας τη Συνθήκη των Σεβρών και αγνωρίζοντας έτσι de facto την τουρκική κυβέρνηση. Εκκενώνει την Κιλικία, παραδίδοντας τον οπλισμό της στις τουρκικές δυνάμεις, οι οποίες έτσι απέκτησαν πλέον και αεροπλάνα.

Ο Ελληνικός στρατός ουσιαστικά καθλώνεται και αδρανοποιείται.

1922

Απρίλιος

5 Απρ. (23/3): Η Ιταλία εκκενώνει τις κτήσεις της στη νοτιοδυτική Μ. Ασία, ουσιαστικά εξαναγκάζοντας τον Ελληνικό στρατό να στείλει μέρος των στρατευμάτων για την κατάληψή τους.

Μάιος

21 Μαΐου (9/5): Ο αντιστράτηγος Πα-

πούλας με αίτησή του παύεται από την αρχιστρατηγία και αποστρατεύεται, διαφωνώντας με την πολιτική της κυβέρνησης στη Μικρά Ασία και ιδιαίτερα με τον Αρμοστή της Σμύρνης Αριστείδη Στεργιάδη. Αντικαθίσταται από τον Γεώργιο Χατζηναέστη. Μετά από ένα χρόνο αδράνειας είχε γίνει σαφές πως ήταν αδύνατο ο Κεμάλ να νικηθεί διά των όπλων, τουλάχιστον υπό τις τότε συνθήκες, ενώ η παραμονή των στρατευμάτων στη Μικρά Ασία χωρίς κανένα εδαφικό ή στρατηγικό κέρδος συνέχιζε να αποδυναμώνει οικονομικά το Ελληνικό κράτος και να εκθέτει τη χώρα διεθνώς. Σε μία ύστατη προσπάθεια να παγιώσουν τις κτήσεις τους στην Ανατολή οι κυβερνώντες κατέληξαν πως ο μόνος τρόπος να αναγνωριστούν διπλωματικά ως οι κυρίαρχοι της Δυτικής Μικράς Ασίας ήταν να καταλάβουν την Κωνσταντινούπολη, η οποία βρισκόταν υπό κατοχή της Αντάντ, εξαναγκάζοντας έτσι τις Μεγάλες Δυνάμεις να συμβιβαστούν με την ύπαρξη της Μεγάλης Ελλάδας. Την ιδέα αυτή είχε προτείνει σε επιστολή προς την κυβέρνηση ο Ιωάννης Μεταξάς τον Απρίλιο του 1921, αλλά μέχρι τότε την απέρριπταν ως έσχατη λύση.

Ιούνιος

19 Ιουν. (7/6): Μοίρα του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού, της οποίας ηγείται το θωρηκτό Αβέρωφ, βομβαρδίζει το λιμάνι της Σαμψούντας, στο πλαίσιο της επιχειρήσης καταστροφής της αλυσίδας ανεφοδιασμού του τουρκικού στρατού του Εσκή Σεχίρ.

25 Ιουν. (9/6): Αερομαχία μεταξύ ελληνικού αεροσκάφους De Havilland D.H. 9 και τουρκικού Breguet. Το ελληνικό αεροπλάνο καταδιώκει και απωθεί το τουρκικό.

Τέλη Ιουνίου: Σε συνεννόηση με τους κυβερνώντες ο Χατζηναέστης, παρά το γεγονός ότι ο στρατός βρισκόταν ήδη σε υπερέκταση, επέτρεψε τη μεταφορά τριών συνταγμάτων και δυο ταγμάτων

από την Ανατολία στη Θράκη, όπου ενίσχυσαν την ελληνική παρουσία εκεί, αλλά ταυτόχρονα αποδυνάμωσαν περαιτέρω το μικρασιατικό μέτωπο. Ο Γεώργιος Μπαλτατζής είχε ήδη ενημερώσει τους αντιπροσώπους των συμμαχικών δυνάμεων στην Αθήνα πως μόνο μια ελληνική κατοχή της Οθωμανικής πρωτεύουσας (Κωνσταντινούπολης) θα έφερνε την ειρήνη. Ημερομηνία έναρξης της επιχειρήσης ορίστηκε η 16η Ιουλίου. Με την επικείμενη κατάληψη της Κωνσταντινούπολης αυξήθηκε πολύ η πίεση προς τους Κεμαλικούς. Ο Άγγλος Βουλευτής Γκλιν πήρε τηλεγράφημα από τον Άγγλο στρατηγό Τάουσονεντ από την Άγκυρα που ανέφερε ότι ο «Κεμάλ είναι διατεθειμένος να διαπραγματευτεί ειρήνην» σε περίπτωση που οι Έλληνες καταλάμβαναν την Πόλη. Ο Ουίνστον Τσόρτσιλ τόνιζε ότι: "...η Ελλάς ζήτησε από τους Συμμάχους την άδεια να καταλάβει την Κωνσταντινούπολη. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Έλληνες είναι σε θέση να το κάνουν, και μόνη δε η απειλή της επιχειρήσης κατετάραξε τους Τούρκους στην Άγκυρα...". Ωστόσο, ενώ η Ελληνική κυβέρνηση υπολόγιζε στη σχετική αδιαφορία των συμμάχων μπροστά στο σχέδιό τους, οι τελευταίοι σύσσωμοι και κυρίως η Γαλλία και η Ιταλία απαγόρευσαν την εισβολή των Ελληνικών στρατευμάτων, δίνοντας στα στρατεύματά τους την εντολή να υπερασπιστούν την Πόλη διά των όπλων.

Τι να κάνω τώρα, Θεέ μου;

Ετούτη είναι μία αληθινή ιστορία, που μας την αφηγήθηκε κάποιος που την έζησε από κοντά. Ο άντρας και η γυναίκα ήταν πρόσφυγες από τη Σμύρνη. Ο παππούς, που μας μίλησε γι' αυτούς, τους γνώρισε στην Αθήνα. Ήταν μόνοι, κατάμονοι, δίχως συγγενείς, όπως οι περισσότεροι από τους ξεσπιτωμένους της ανατολής. Ούτε παιδιά είχαν. Δύο απλοί και πονεμένοι άνθρωποι, που ποτέ δεν έδειξαν τον πόνο τους. Μόνο την ελπίδα τους στον Κύριο που ξημερώνει τις μέρες, έβλεπες, και τη φτώχεια τους, που δεν γινόταν να κρυφτεί.

Σε ένα ημιυπόγειο ο άντρας είχε ένα μικρομάγαζο και πουλούσε ελιές. Πάνω από αυτό, ένα τετράγωνο δωμάτιο ήταν η ...οικία τους. Σπίτι να το κάνει ο Θεός! Σε μian άκρη τα σιδερένια τρίποδα με τις ξύλινες τάβλες και αυτό ήταν το κρεβάτι. Παραδίπλα ένα κουτσό τραπέζι, δύο μπακιρένια κύπελλα για να πίνουν νερό, μία γκαζιέρα, μία καρβουνιασμένη κατσαρόλα και λίγα ρούχα σκεπασμένα με ένα σεντόνι. Το οίκημα νοικιασμένο. Πόσες ελιές θα μπορούσε να πουλήσει ο χριστιανός για να καζαντήσουν; Έπειτα ήταν και οι φτωχότεροι από αυτούς και οι ανήμποροι, που δεν έπρεπε να μείνουν νηστικοί... Οι πένητες συνέδραμαν τους φτωχούς και αμφότεροι έλεγαν «δόξα τω Θεώ», γιατί έτσι είναι γραμμένο στις Γραφές. Και το ζευγάρι ήξερε καλά τα μαθηματικά του Θεού, την αριθμητική των δύο χιτώνων.

Τα χρόνια πέρασαν. Το «μαγαζί» έκλεισε. Τα χρόνια εκείνα συντάξεις δεν υπήρχαν. Οι φτωχούληδες του Θεού άρχισαν να ζητιανεύουν στις γωνιές. Μετά, ούτε αυτό, καθώς

γέρασαν πολύ και αρρώστησαν. Αν κάποιος τους έδινε ένα κομμάτι ψωμί, έτρωγαν. Αν όχι, έπεφταν για ύπνο νηστικοί. «Έχει ο Θεός», έλεγαν. Και πάλι «έχει ο Θεός» είπαν και όταν τα ταπεινά τους ρούχα έγιναν κουρέλια, όταν τα μπακιρένια κύπελλα πρασίνισαν από την πολυκαιρία, όταν δεν είχαν να πληρώσουν το νοίκι. Αχ, αυτό το νοίκι! Χρόνια το είχαν απλήρωτο. Φώναζε ο ιδιοκτήτης, αλλά μετά ξεχνούσε το χαμόσπιτο. Και αυτοί συνέχιζαν τη ζωή τους μη λείποντας από την εκκλησία και χαμογελώντας με εμπιστοσύνη σε όλες τις εικόνες του ναού. Τόσοι άγιοι που βασανίστηκαν, ένας Αφέντης που σταυρώθηκε, η Μάνα που κήκε η καρδιά της και αυτοί, που δεν έπαθαν τίποτε, θα σκιαχτούν;

Σκιάχτηκαν όμως την ημέρα που ο ιδιοκτήτης τούς είπε να φύγουν, γιατί ήθελε να το γκρεμίσει το σπίτι. Θα έφτιαχνε πολυκατοικία. Να φύγουν και να πάνε πού; Εδώ αγαπήθηκαν, ευλογήθηκαν, χόρτασαν, πείνασαν, έκλαψαν, ήλπιζαν... Εδώ ήταν το σβηστόπια καντηλάκι τους, εδώ τα κουρέλια τους, εδώ τα σκουριασμένα από την αχρηστία κουταλοπήρουνά τους. Αυτή η πόρτα έκλεινε έξω τις βροχές, τα χιόνια, τους καιρούς. Και από μέσα ζούσαν το εύκρατον της δωρισμένης ελπίδας.

Τώρα;

«Τι να κάνω τώρα, Θεέ μου;» ύψωσε τα χέρια προς το ταβάνι με τους ξεχαρβαλωμένους σσατμάδες ο γέρος.

Την άλλη μέρα ήρθε ο δικαστικός κλητήρας με τα χαρτιά της έξωσης. «Πρέπει να φύγετε.» «Πού να πάμε;» Ο άνθρωπος κοίταξε ένα γύρο το αχούρι που υποδυόταν το σπίτι,

κοίταξε και τους σκελετωμένους γέρους. «Έχω ένα δωμάτιο που περισσεύει», είπε σιγανά. «Δεν έχουμε λεφτά», είπε ντροπαλά ο γέρος. «Πάμε», είπε ο κλητήρας και, καθώς δεν είχαν και τίποτε να μετακομίσουν, έφυγαν αμέσως. Τους πήρε με το αυτοκίνητο, τους πήγε στο δικό του σπίτι. Η γυναίκα του τους έπλυνε, τους έντυσε, τους τάισε, παιδιά δεν είχαν και τούτοι. Το δωμάτιο ήταν φωτεινό, καθαρό, με κουρτίνες που τους άρεσε να τις πηγαίνουν πέρα δώθε, καθώς στο χαμόσπιτο δεν είχαν κουρτίνες...

Έπεσαν στα πατώματα οι γέροι να ευχαριστούν, να κλαίνε, να ευλογούν, να εύχονται, να δοξάζουν. «Θα έχουμε κι εμείς συντροφιά», είπε η γυναίκα του κλητήρα. Αυτό μόνο.

Τώρα πια οι γέροι έπρεπε να συνηθίσουν τη μυρωδιά του φρέσκου ψωμιού που έρχεται ζεστό από τον φούρνο, το πώς ευωδιάζει το φαγητό που βράζει, καθώς και το πώς απαντάει ο Χριστός στους δικούς Του, όταν Τον ρωτάνε «Τι να κάνω τώρα, Θεέ μου;».

Α.Σ.

Μαθητικό Συμπόσιο Ρητορικής

Συνέχεια από την σελ. 89

άγχος μου μπορώ να πω πως έκανα μία αρκετά καλή ομιλία. Μόλις τελείωσα άκουσα και τις ομιλίες των υπόλοιπων παιδιών. Στο τέλος περιμέναμε να βγουν τα αποτελέσματα, που θα έκριναν ποιοι θα μιλούσαν την επόμενη μέρα στο Δημαρχείο. Την ώρα της αναμονής οι συμμετέχοντες συζητήσαμε μεταξύ μας για τη ζωή μας και τα ενδιαφέροντά μας και καταλήξαμε να συζητάμε και για τα πολιτικά... Μετά από μία ώρα ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα και εγώ μαζί με άλλα 11 παιδιά περάσαμε στον τελικό. Η ημέρα έκλεισε με ένα όμορφο γεύμα σε γνωστό μαγαζί στο Πασαλιμάνι.

Την επόμενη μέρα πάλι σηκώθηκα νωρίς και έφυγα για την Πλατεία Συντάγματος, από όπου φύγαμε για την Ελευσίνα με πούλμαν όλα τα παιδιά που είχαμε προκριθεί. Ένωθα πολύ μεγάλη χαρά και ανυπομονησία. Όταν φτάσαμε στο Δημαρχείο της πόλης μάς υποδέχθηκε η αντιδήμαρχος και πήγαμε στην αίθουσα που θα γίνονταν οι ομιλίες. Εκεί υπήρχαν κάμερες που θα μετέδιδαν ζωντανά τις ομιλίες μας στην τοπική τηλεόραση. Κληθήκαμε να μιλήσουμε για

τρόπους με τους οποίους μπορούμε να βελτιώσουμε την κατάσταση του περιβάλλοντος τοπικά αλλά και σε παγκόσμια κλίμακα. Στην ομιλία μου έδωσα έμφαση στο γεγονός πως μεγάλο μέρος της ανευθυνότητας των ανθρώπων απέναντι στο περιβάλλον οφείλεται στην ελλιπή ενημέρωση και παιδεία που επικρατεί στη σημερινή κοινωνία, οπότε τόνισα την ανάγκη για κατάλληλη εκπαίδευση και ενημέρωση στο σχολικό και οικογενειακό περιβάλλον. Όταν τελειώσαμε όλοι τις ομιλίες μάς βράβεισαν και στη συνέχεια μας πήγαν για φαγητό σε ένα υπέροχο εστιατόριο!

Νιώθω πραγματικά τυχερός που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχω σε μία τόσο επιμορφωτική διοργάνωση. Ωφελήθηκα πολύ από την όλη διαδικασία και απέκτησα πολλούς νέους φίλους με τους οποίους έχουμε το κοινό ενδιαφέρον της ρητορικής. Οι εμπειρίες μου από τους αγώνες αυτούς θα μου μείνουν αξέχαστες!

Γιώργος Νικολόπουλος, Γ' Λυκείου

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Αγαπημένη μου οικογένεια,

Η χαρά που με κατακλύζει είναι τεράστια! Επιτέλους, μετά από δύο μήνες, κατάφερα να ξεκλέψω λίγο χρόνο ώστε να σας γράψω. Μην ανησυχείτε, δεν πέθανα! Είμαι ακόμα ζωντανός και σκοπεύω να παραμείνω ζωντανός ώσπου η πατρίδα μας να πάρει ακόμα μία σημαντική νίκη και να δικαιωθεί εδώ στα βουνά της Αλβανίας.

Η ζωή είναι δύσκολη, ο καιρός δυσβάσταχτος. Στην αρχή νόμιζα πως ήταν κάποια σύμπτωση, όμως τώρα πλέον έχω βεβαιωθεί. Όλα συνωμοτούν εναντίον μας... Οι συνθήκες είναι άθλιες, έχουμε λιγοστό φαγητό, ελάχιστα ζεστά μη λερωμένα ή κατεστραμμένα ρούχα... Και, ακόμα χειρότερα, λίγα μέρη όπου ξαποσταίνουμε και κοιμόμαστε. Ωστόσο, παρόλες αυτές τις δυσκολίες, το θάρρος, η γενναιότητα και η ελπίδα είναι αγαθά που τα φυλάμε καλά! Κανένας Ιταλός, όσο και να προσπαθεί, δεν θα καταφέρει να μας τα πάρει. Γιατί, μην ξεχνάτε πως εμείς δεν ήρθαμε εδώ επειδή κάποιος ψευτοηγέτης δέλησε να μεγαλώσει τις κατακτήσεις του, ούτε κάνουμε αχαρεια. Κάθε λεπτό που είμαστε εδώ το χαίρομαστε με την ψυχή μας και είμαστε περήφανοι που εμείς θα είμαστε εκείνοι που θα τιμήσουμε την πατρίδα μας. Γιατί - σας το λέω - αυτή τη μάχη δεν πρόκειται να τη χάσουμε.

Μέχρι στιχμής ως προς τις νίκες τα

πράγματα βαδίζουν καλά. Υπάρχουν πολλά αξια παλικάρια που αγωνίζονται μαζί μου. Έχουμε επιτύχει να αποκρούσουμε όλες τις επιθέσεις του εχθρού. Βέβαια, έχουμε χάσει και πολλούς στρατιώτες δικούς μας. Προχτές πέθανε ο γιος της κυρίας Μαρίας, της χειτόνισσας. Έδωσε ηρωική μάχη και στο τέλος έχασε μεν τη ζωή του, αλλά κέρδισε τεράστια τιμή.

Εσείς τι έχετε προσφέρει μέχρι τώρα στη μάχη μας; Ελπίζω να είστε γενναίοι! Θέλω να μου γράψετε αν έχετε προσφέρει κάτι λιγότερο από τα 1000% του εαυτού σας... Η μάχη είναι δύσκολη, αλλά να μην ανησυχείτε. Είμαι σίγουρος πως στο τέλος εμείς θα βρούμε νικητές, με δόξα και τιμή.

Σας φιλώ. Περιμένω σύντομα νέα σας!
Από τον Παναγιώτη σας.

Ευγενία Παπανικολάου, Α' Λυκείου

του '40 γράφει

Επιτέλους! Μπόρεσα να σας γράψω μετά από δύο μήνες.

Ο καιρός εδώ στον πόλεμο περνάει γρήγορα, αλλά έχω τόσα να σας πω! Η σιέγη μου είναι συνέχεια σε σας και προσπαθούσα να βρω ευκαιρίες να σας στείλω, αλλά μάταια.

Είμαι στην Αλβανία τραυματισμένος σε ένα ιατρείο. Μία σφαίρα ενός παλιόταλού με βρήκε στο πόδι. Μην ανησυχείτε, μπορώ να περπατήσω και σε λίγες μέρες θα ξαναμλώ στη μάχη. Προχθές το βράδυ ήμασταν στον δρόμο προς ένα ύψωμα που θέλαμε να βάλλουμε τις συννές μας για να περάσουμε ευεί τη νύχτα. Ήθελα να μείνω λίγο μόνος και περπάτησα πιο μακριά από τους συντρόφους μου. Καθώς ήμουν μόνος, μέσα από το σιοτάδι πετάχτηκε ένας Ιταλός. Δεν πρόλαβε να στοχεύσει αλλά με το όπλο του και έτσι η σφαίρα του με βρήκε στο πόδι. Οι διανοί μου άκουσαν και έτρεξαν. Αυτός το 'βαλε στα πόδια. Οι διανοί μου με φρόντισαν αμέσως και δεν έχασα

πολύ αίμα. Σε λίγο καιρό θα έχω αναρρώσει και θα ξεκινήσω ξανά την πορεία μου.

Αυτόν τον καιρό οι μάχες είναι λιγοστές και έτσι προσπαθούμε λίγο να ξεουραστούμε. Το υρύν όμως!... Είμαστε πολλοί και λίγοι έχουν μάλλινα ρούχα. Πλέξε, μάνα, πλέξε να ξεσταθούν τα παλιούρια! Χρειαζόμαστε ρούχα και υποβέρτες. Το παντελόνι που μου έστειλες σιούστηκε ευείνο το βράδυ. Για να ξεσταθούμε πίνουμε υονιά. Στείλε και από αυτό. Πολλά ζητάω, το ξέρω, αλλά είναι δύσκολη η μάχη. Οι υρότοι από τα πολυβόλα και τα βλήματα μας τάραξαν πολύ, όμως πλέον τους έχουμε συνηθίσει.

Μάνα, οι άλλοι είναι πολλοί. Στρατιές τεράστιες! Τους βλέπεις και σου γεμίζει το μάτι, δεν είναι σαν οι εμάς... Όμως, τους λείπει το θάρρος και η ανδρεία. Έχασαν την ελπίδα και το υουράγιο με τις ήττες τους. Όμως εμείς έχουμε φλόγα στην υαρδιά. Όλα θα τα δώσουμε για την πατρίδα μας, αυόμα και τη ζωή μας!

Γράψτε μου, για να πάρω δύναμη και χαρά! Εγώ σας σιέφτομαι και σας αγαπώ. Εύχομαι να μπορέσετε να μου στείλετε αυτά που σας ζήτησα.

Και μην ξεχνάτε: η Ελλάδα είναι δυνατή και θα νικήσει!

Βασιλική Μαρινού, Α' Λυκείου

Αγαπώ πολύ τα γέρικα καράβια που είναι δεμένα στα λιμάνια και χορταρίζουν από την πολυκαιρία. Είναι και αυτά απόμαχοι της θάλασσας όπως και εγώ, ο καπετάν Τάσος.

Ξαποσταίνουν τώρα κι αυτά, ύστερα

Ο Θεός να δώσει δύναμη σε όλες τις μητέρες, μα πιο πολύ σε εκείνες που τα παιδιά τους δουλεύουν σε σφουγγαράδικο! Ο γιος μου ο μονάκριβος στα είκοσί του χρόνια θέλησε να βρει την τύχη του ως σφουγγαράς.

Θαλασσινές ιστορίες

από τόσα χρόνια σκληρής δουλειάς... Μου θυμίζουν εμένα, που κάθομαι με τις ώρες στο λιμάνι κι αγναντεύω ακίνητος το νερό της θάλασσας σαν μαρμαρωμένος. Τα ακούω που τρίζουν και νομίζω ότι μου μιλάνε. Μου διηγούνται τις παλιές δόξες που γνώρισαν, τότε που φρεσκοβαμμένα και περήφανα έφευγαν μαζί μου για μακρινά ταξίδια. Γνωρίζαμε τόπους μακρινούς και μεγάλες θάλασσες. Διασχίζαμε τους ωκεανούς με φουρτούνες και καταιγίδες. Δέναμε στα πολύβουα λιμάνια, γνωρίζαμε πολύγλωσσες πολιτείες...

Τώρα παρατημένα και άδεια, γέρικα κουφάρια της ζωής. Η σκουριά τα τρώει, κανείς δεν τους δίνει σημασία. Μόνο ο αέρας περνάει ανάμεσά τους και σφυρίζει παράξενα. Ζητά να του πούμε τον καημό μας και θρηνεί με το χαμό μας. Με συγκινεί πολύ αυτή η ερημιά της απραξιάς.

Κι ακόμα, συγκινούμαι περισσότερο όταν σκέφτομαι πως μια ολόκληρη ζωή μετέφερα με αυτά τα γέρικα κουφάρια σε όλες τις θάλασσες του κόσμου την περηφάνια της ελληνικής σημαίας!

Γιάννης Καλλιπόζης, Γ΄ Γυμνασίου

Το νησί μας ευλογημένο είναι από την Παναγιά, μα το μεροκάματο δύσκολο για τα ορφανά από πατέρα αγόρια. Ο Κοσμάς μου με χαιρέτησε ανήμερα του Αγίου Πνεύματος. «Θα φροντίσω για τη φαμίλια μας, μάνα», μου είπε. «Η αδερφή μου η Αρετούλα πρέπει να καλοπαντρευτεί, μα χρειάζεται προίκα γι' αυτό.» Προσπάθησα να του αλλάξω τη γνώμη, μα τίποτε.

Δυο χρόνια πέρασαν από τη μέρα εκείνη. Νέα του μάθαινα μόνο από τους καπετάνιους. Ο Κοσμάς ήταν βουτηχτής καλός και άξιος. Μου έστειλε γράμματα και χρήματα μαζί. «Να τα βάλεις στην άκρη, μάνα. Ξέρεις εσύ», μου έλεγε. Τον παρακαλούσα να έρθει να με δει. Μου υποσχέθηκε ότι το φθινόπωρο θα ερχόταν στο νησί και δεν θα ξαναέφευγε. Χαρά μεγάλη γέμισε το σπιτικό μου και η αδερφή του με ανυπομονησία τον περίμενε. Είχα ετοιμάσει την κάμαρή του, είχα ασβεστώσει την αυλή, η ψυχή μου αγωνιούσε, τα μάτια μου σταμάτησαν πια να δακρύζουν.

Τον περίμενα και ήρθε. Όχι όμως όπως είχα ονειρευτεί τον ερχομό του. Τον έφεραν, βρήκαν το άψυχο κορμί του να επιπλέει στη θάλασσα. Μου είπαν ότι ήμουν τυχερή μέσα στην ατυχία μου. Θα μπορούσα τουλάχιστον να θάψω το σώμα του και να του

ανάβω το καντήλι. Έκλαιγα μερόνυχτα και παρακαλούσα τον Θεό να τον έχει κοντά του και να μας δίνει κουράγιο και δύναμη. Καλή αντάμωση, γιε μου!..

**Αθανασία Κλεμπετσάνη-Τσαρλς,
Γ' Γυμνασίου**

Αγαπητέ φίλε Κώστα,

Δεν ξέρω αν ποτέ θα διαβάσεις αυτό το γράμμα, αλλά χρειάζομαι να μιλήσω σε κάποιον, καθώς στο νησί που βρίσκομαι δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος... Αν έβρισκες αυτό το γράμμα σίγουρα θα με ρωτούσες πού βρίσκομαι και γιατί. Η αλήθεια είναι ότι και σε μένα ο τόπος είναι άγνωστος. Αλλά θα χαλάσω το τελευταίο μελάνι που μου απομένει για να σου διηγηθώ το παρθενικό και μάλλον το τελευταίο ταξίδι της ζωής μου με τους σφουγγαράδες...

Ανεβαίνοντας στην κουβέρτα του καπετάν-Μανώλη ένιωθα πως ήρθε η στιγμή για μεγάλες περιπέτειες και καταδύσεις στα σκοτεινά μυστικά της μεσογειακής αβύσσου. Έτσι κι έγινε. Τις δυο πρώτες μου φορές δεν έπιασα τίποτα, όμως την τρίτη φορά βρήκα ένα τεράστιο σφουγγάρι στον πάτο της θάλασσας. Πήγα να το πάρω, αλλά τότε μου επιτέθηκε ένα σκυλόψαρο και έφυγα μακριά. Έπειτα κατάλαβα ότι του ξέφυγα και έτσι ανέβηκα στην επιφάνεια. Μα, αντί να δω την κουβέρτα, είδα ένα παράξενο πλοίο. Το πλησίασα και από τις φωνές που άκουσα κατάλαβα πως ήταν πειρατές που είχαν κουρσέψει τον καπετάν-Μανώλη και το

υπόλοιπο πλήρωμα. Απομακρύνθηκα για να γλιτώσω τη ζωή μου, όμως από την έντονη εξάντληση έχασα τις αισθήσεις μου και ξύπνησα σε ένα νησί γεμάτο δέντρα και ζώα όμως χωρίς κανένα δείγμα ανθρώπινου στοιχείου!..

Δεν χρειάζεται να με ψάξεις. Χαμένος

κόπος. Το μόνο που θέλω είναι να μην το μάθει η οικογένειά μου και στεναχωρηθούν. Να προσεύχεσαι για μένα μήπως γλιτώσω και ξαναναμωθούμε!

Ιωάννης Νέγρης, Γ' Γυμνασίου

Ημουν στο μικρό σαλόνι του σπιτιού μας στη Σάμο. Η οικογένειά μου δεν ζει όλη εκεί, παρά μόνο το καλοκαίρι, στις διακοπές. Εκείνες τις μέρες είχα ταξιδέψει μόνη μου, για να εξερευνήσω τα νησιά της Ελλάδας, μικρά και μεγάλα. Τρία νησιά ήταν αυτά που είχα ανακαλύψει από παιδί: η Σάμος, η μεγάλη Κρήτη και η Λευκάδα. Στη Σάμο και στην Κρήτη έχω συγγενείς, παιδιά και μεγάλους. Έτσι πέρασα πολύ χρόνο εκεί. Στη Λευκάδα όμως στάληκα να βρω δουλειά, να εξερευνήσω τη θάλασσα.

Όταν έφτασα στη Σάμο, μέρες πριν τα εικοστά γενέθλιά μου, έβαλα τα πράγματά μου μέσα στο σπίτι και βγήκα έξω να δω τον τόπο. Πήγα βόλτα δίπλα στα καφενεία και ύστερα δίπλα στο γαλανό νερό της θάλασσας. Ο καιρός δεν ήταν ιδανικός για βόλτα στην ακρογιαλιά, καθώς τα σύννεφα φαίνονταν έτοιμα να βρέξουν το έδαφος. Καθώς περπατούσα στην ακρογιαλιά, έβλεπα όλες τις νοικοκυρές να κλείνουν τα παράθυρα των σπιτιών

με πανικό. Σύντομα κατάλαβα ότι η βροχερή μέρα χάλασε πολλών τα σχέδια, καθώς και τα δικά μου. Άρχισα να τρέχω στους δρόμους για να μπω στο σπίτι, καθώς τεράστια σκούρα σύννεφα πλησίαζαν. Λίγα βήματα και θα έφτανα, όμως ο δυνατός αέρας με παρέσυρε και έπεσα με δύναμη κάτω δίπλα στην πόρτα. Πέρασε λίγη ώρα και όταν σηκώθηκα είδα γύρω μου ένα τοπίο αξιοθαύμαστο και ονειρικό. Ήταν ένα μικρό νησί γεμάτο μαρμάρινες κατασκευές, περιτριγυρισμένο από θάλασσα. Όμως δεν ήταν αυτό που το έκανε ξεχωριστό, καθώς στον ουρανό πετούσαν σαλάχια και μεγάλες φάλαινες. Στην άμμο του νησιού υπήρχαν φύκια και κοράλια. Τεράστια δέντρα με χρωματιστά φύλλα ήταν σκορπισμένα παντού. Το μέρος στο οποίο βρισκόμουν ήταν αφύσικο κι όμως πολύ απολαυστικό. Περπάτησα παρατηρώντας το μέρος, τα φυτά και τα ιπτάμενα ζώα και ένιωθα τη φαντασία μου να πλουτίζεται... Κάτι όμως μου φαινόταν πολύ οικείο... Ένιωθα να βρίσκομαι σε τόπο γνωστό μου αλλά λίγο παραλλαγμένο. Δοκίμασα το νερό της θάλασσας περιμένοντας πως θα είναι αλμυρό κι όμως ήταν

γλυκό και πόσιμο. Ξαφνικά αισθάνθηκα μία άσχημη μυρωδιά να πλησιάζει το πρόσωπό μου. Άνοιξα τα μάτια μου και είδα τη γάτα μου να μυρίζει το πρόσωπό μου όσο εγώ ήμουν ξαπλωμένη μπροστά στην πόρτα

του σπιτιού... Αποδείχτηκε πως όλα ήταν ένα απλό όνειρο. Λυπήθηκα που ο μικρός παράδεισος στον οποίο βρισκόμουν δεν ήταν αληθινός, αλλά ανακουφίστηκα που είχα γυρίσει στην πραγματικότητα. Έτσι, άρπαξα ένα καμβά και άρχισα να ζωγραφίζω το «χρωματιστό νησί», όπως τα ονόμασα!

το «χρωματιστό νησί», όπως τα ονόμασα!

Άννα Ζουμπούλη, Γ΄ Γυμνασίου

Ελληνική θάλασσα

Στης θάλασσας το απέραντο
γαλάζιο ταξιδεύω,
ξεχνώ τις στεναχώριες μου
και τότε γαληνεύω.

Σαν γαλανή μάγισσα
πάντα με μαγεύει,
κι ας είναι πότε ήσυχη,
πότε φουρτουνιασμένη.

Στολίζει την Ελλάδα μας,
τα όμορφα νησιά μας.
Σαλπάρουν τα καράβια μας
και όλα τα όνειρά μας.

Β. Βασιλείου, Β΄ Γυμνασίου

Ο απαισιόδοξος άνθρωπος

Η περιγραφή ανθρώπινων τύπων ανήκει στο γνωστό από τον 4ο αι. π. Χ. λογοτεχνικό είδος «Χαρακτήρες». Στο βιβλίο «Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας» της Γ΄ Γυμνασίου περιλαμβάνεται το κείμενο «Ο κακός μαθητής» του Ανδρέα Λασκαράτου. Σε αυτό περιγράφεται ο τύπος του «κακού μαθητή» με χιουμοριστικό τρόπο. Ολόκληρο το βιβλίο του Λασκαράτου «Ίδου ο άνθρω-

πος» περιλαμβάνει 126 χαρακτήρες-ανθρώπινους τύπους. Οι αναλύσεις δεν στηρίζονται στην ψυχολογική παρατήρηση αλλά στην παρατήρηση της συμπεριφοράς και των ελαττωμάτων των ανθρώπων με βασικό χαρακτηριστικό τη σατιρική διάθεση. Οι μαθητές, αφού επεξεργάστηκαν το συγκεκριμένο κείμενο, έγραψαν τους δικούς τους χαρακτήρες, εργαζόμενοι σε ομάδες.

Ο απαισιόδοξος άνθρωπος τείνει να βλέπει τα πράγματα πάντα αρνητικά. Όπως λέμε, «τα βλέπει όλα μαύρα». Ο τύπος αυτός θα ξεκινήσει κάθε τι με δυσσιώνες προβλέψεις. Τον διακρίνει μία αδικαιολόγητη καχυποψία απέναντι σε πρόσωπα και καταστάσεις. Βλέπει το μέλλον με μεγάλη επιφυλακτικότητα. Ο αρνητισμός του δεν τον βοηθάει να διακρίνει τις επιλογές εκείνες που θα τον βοηθήσουν να αντεπεξέλθει στις δυσκολίες που καλείται να αντιμετωπίσει. Αποτέλεσμα; Συχνά να παραδίδεται στη δίνη του αρνητισμού, που ο ίδιος δημιουργεί και συντηρεί.

Σχεδόν ποτέ «δεν νομίζει ότι θα τα κατα-

φέρει να πετύχει τους στόχους του», γιατί «δεν είναι δυνατό». Κι αν αγωνιστεί να τους πετύχει, σε κάθε περίπτωση υποστηρίζει ότι είναι ακατόρθωτο αυτό που επιδιώκει... Εμείς τον λέμε καταστροφολόγο, αλλά εκείνος λέει ότι είναι απλώς «προετοιμασμένος για κάθε ενδεχόμενο»...

Εκτός από τον ίδιο, όλοι οι άλλοι συμφωνούμε πως η απαισιοδοξία δεν βοηθάει καθόλου. Η απαισιόδοξη νοοτροπία είναι σαν τη δυσάρεστη αναπνοή...

**Παναγιώτης Πάνου,
Μαρίνος Κουτσοπέτρος,
Χρήστος Ζόια, Α΄ Λυκείου**

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ...

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

αποτελούν «καθημερινή ρουτίνα»! Σύμφωνα με έκθεση του Ινστιτούτου Gatestone, 15.000-20.000 Χριστιανοί που παραμένουν στο Αφγανιστάν «δέχονται βασανιστήρια και διώξεις "ρουτίνας" τόσο

από την κυβέρνηση όσο και από τους δικούς τους φίλους, οικογένειες και κοινότητες». Υπάρχουν αναφορές ότι «οι μαχητές των Ταλιμπάν βγάζουν ανθρώπους ακόμη και από τα μέσα μαζικής μεταφοράς και τους σκοτώνουν επιτόπου αν είναι Χριστιανοί». Οποιοσδήποτε Αφγανός πιαστεί με μια εφαρμογή Βίβλου στο τηλέφωνό του, εκτελείται. «Πώς επιβιώνουμε καθημερινά μόνο ο Θεός ξέρει», ανέφερε ένας Χριστιανός Αφγανός υπό τον όρο της ανωνυμίας. «Είμαστε κουρασμένοι από όλο τον θάνατο γύρω μας», πρόσθεσε.

από τα μέσα μαζικής μεταφοράς και τους σκοτώνουν επιτόπου αν είναι Χριστιανοί». Οποιοσδήποτε Αφγανός πιαστεί με μια εφαρμογή Βίβλου στο τηλέφωνό του, εκτελείται. «Πώς επιβιώνουμε καθημερινά μόνο ο Θεός ξέρει», ανέφερε ένας Χριστιανός Αφγανός υπό τον όρο της ανωνυμίας. «Είμαστε κουρασμένοι από όλο τον θάνατο γύρω μας», πρόσθεσε.

ΤΟ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΕ

τη χώρα μας σε μια μεγάλη στιγμή για την επιστήμη και την ανθρωπότητα. Παρακολούθησε και επιβεβαίωσε την επιτυχία της αποστολής της NASA να εκτρέψει την τροχιά του Δίμορφου, σε απόσταση 11 εκατ. χιλιομέτρων από τη Γη. Αυτό έγινε με την πρόσκρουση της διαστημικής αποστολής DART (Double Asteroid Redirection Test) στην επιφάνεια του αστεροειδούς Δίμορφου, με σκοπό να μελετηθεί η μεταβολή της τροχιάς του μετά την πρόσκρουση. Πρόκειται για την πρώτη προσπάθεια της ανθρωπότητας να εκτρέψει την πορεία ενός ουράνιου σώματος κι αυτό είναι ένα σημαντικό βήμα για την ασφάλεια του πλανήτη μας, που έχει με αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα να αμυνθεί απέναντι σε έναν αστερο-

ειδή που κατευθύνεται προς αυτόν. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 η Ελλάδα εισέρχεται στο ευρωπαϊκό δίκτυο τηλεσκοπίων EU-SST. Το τηλεσκόπιο Κρυονερίου ήταν το πρώτο ελληνικό τηλεσκόπιο που πέρασε όλα τα τεστ που τέθηκαν από το εν λόγω δίκτυο, ενώ ακολούθησαν το τηλεσκόπιο του Σκίνακα στην Κρήτη και του Χολομώντα στη Θεσσαλονίκη. «Συνεπώς, η Ελλάδα θα μπει με τρία τηλεσκόπια στο δίκτυο EU-SST και θα δίνουμε και εμείς στοιχεία για τις τροχιές των δορυφόρων. Η Ελλάδα θα συμμετέχει στην κοινή προσπάθεια. Η Ελλάδα μπαίνει στον χάρτη», λέει υπεύθυνος του Αστεροσκοπίου.

ΓΕΡΑΝΕΙΑ: ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ

ανάσωσης με drone στην Ελλάδα γίνεται στα Γεράνεια Όρη, κοντά στο Αλεποχώρι. Πρόκειται για μια δύσβατη περιοχή, που κάπκε σε πυρκαγιά του Μαΐου 2021. Την πολλά υποσχόμενη πιλοτική αυτή τεχνική αναδάσωσης εφαρμόζει το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών σε επιλεγμένες εκτάσεις. Η διαδικασία άρχισε με την καταγραφή των συνθηκών που επικρατούν στη βλάστηση και στο ανάγλυφο της περιοχής και συνεχίζεται με τη σπορά, για την οποία επιλέχθηκαν κυρίως ελληνικά φυτά όπως η κουτσουπιά, η χαρουπιά, η χαλέπιος πεύκη και το κυπαρίσσι. Υπάρχει ήδη ενδιαφέρον και από άλλα Πανεπιστήμια της Ευρώπης να εφαρμοστεί η τεχνική και σε πιλοτικό πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο δειός σας ρεπόρτερ

ΟΙ ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΣΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

ΓΡΙΦΟΣ

Βρείτε τη φράση που κρύβεται, ανεξάρτητα από την ορθογραφία των λέξεων.

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΣ

1. Όσο και να πεινάει ένας κάτοικος της Αρκτικής δεν θα φάει ποτέ του αυγό πιγκουίνου. Γιατί;
2. Ο Χρήστος κι ο Λάμπρος έπαιζαν σκάκι. Έπαιξαν συνολικά 7 παρτίδες. Κάθε ένας απ' αυτούς έκανε τον ίδιο αριθμό νικών και καμία παρτίδα από όσες έπαιξαν δεν έληξε ισόπαλη. Είναι αυτό δυνατό;
3. Ένας άντρας από την Αθήνα έχει κάνει ως τώρα 43 γάμους με 43 διαφορετικές γυναίκες. Μόνο μια απ' αυτές έχει πεθάνει και μόνο 3 απ' αυτές έχουν πάρει διαζύγιο. Ο άντρας αυτός εντούτοις δεν έχει παραβεί κανέναν νόμο. Πώς γίνεται;

SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8						6
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

Το πένθος

Μπαίνει κάποιος σε ένα μπαρ και βλέπει έναν παλιό του φίλο να κάθεται ολομόναχος και να τα πίνει. Τον πλησιάζει και με συμπόνια του λέει:

- Τι έχεις, βρε Κώστα; Φαίνεσαι χάλια!
- Τι να 'χω; του απαντάει αυτός. Τον περασμένο Μάρτιο πέθανε η μάνα μου και μου άφησε ένα εκατομμύριο ευρώ.
- Συλλυπητήρια, βρε παιδί μου...
- Τον Απρίλιο πέθανε ο πατέρας μου και μου άφησε 20.000 ευρώ.
- Τρομερό να χάσεις και τους δυο γονείς σου σε δυο μήνες! Πώς να μην είσαι χάλια;
- Τον περασμένο μήνα πέθανε και η θεία μου και μου άφησε 10.000 ευρώ.
- Μα, να χάσεις τρία μέλη της οικογένειάς σου σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, είναι φοβερό!
- Και αυτόν τον μήνα τίποτα!..

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

ΜΑΘΕ ΑΡΧΑΙΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ 1. αρίστη (Το να κυριαρχείς στον εαυτό σου είναι η πιο σημαντική και άριστη νίκη.) 2. φύσις (Η συνήθεια γίνεται δεύτερη φύση μας.) 3. ορά (Υπάρχει μάτι δικαιοσύνης, το οποίο βλέπει τα πάντα.) 4. ακούει (Ο νους βλέπει και ο νους ακούει.) 5. νους (Η ομορφιά του σώματος είναι ζωώδης χαρακτηριστικό, αν από κάτω δεν υπάρχει μυαλό.)

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΤΕ: Α 2, Β 10, Γ 1, Δ 5, Ε 8, ΣΤ 6, Ζ 9, Η 3, Θ 7, Ι 4.
10 ΔΙΑΦΟΡΕΣ:

Ο Πυρσός

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

111

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ

«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

ΑΙΓΑΛΕΟΥ - ΚΟΙΝΟΜΕΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΕΩΝ

Το Νηπιαγωγείο και
ο Παιδικός Σταθμός
γιορτάζουν την
28η Οκτωβρίου.

